

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 289

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 62

8 listopada 2019

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2019/1864 z dnia 24 października 2019 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii, Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w ramach negocjacji na podstawie art. XXVIII GATT 1994 w sprawie zmiany koncesji Szwajcarii w ramach WTO dotyczących mięsa przyprawianego 1

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/1865 z dnia 6 czerwca 2019 r. w sprawie sprostowania rumuńskiej wersji językowej rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/35 uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyplącalność II) ⁽¹⁾ 3
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/1866 z dnia 3 lipca 2019 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2017/653 w celu dostosowania przepisu przejściowego dla twórców PRIIP oferujących jednostki funduszy, o których mowa w art. 32 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2014, jako bazowe warianty inwestycyjne, do przedłużonego obowiązywania zwolnienia na podstawie tego artykułu ⁽¹⁾ 4
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/1867 z dnia 28 sierpnia 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 w odniesieniu do ustanowienia finansowania w oparciu o stawki ryczałtowe 6
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/1868 z dnia 28 sierpnia 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1031/2010 w celu dostosowania sprzedaży uprawnień na aukcji do zasad EU ETS na lata 2021–2030 oraz klasyfikacji uprawnień jako instrumentów finansowych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE ⁽¹⁾ 9
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2019/1869 z dnia 7 listopada 2019 r. w sprawie zmiany i sprostowania załącznika I do dyrektywy 2002/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do maksymalnych zawartości niektórych substancji niepożądanych w paszach ⁽¹⁾ 32

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2019/1870 z dnia 7 listopada 2019 r. w sprawie zmiany i sprostowania rozporządzenia (WE) nr 1881/2006 w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów kwasu erukowego i cyjanowodoru w niektórych środkach spożywczych ⁽¹⁾	37
★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2019/1871 z dnia 7 listopada 2019 r. w sprawie punktów odniesienia dla działań kontrolnych, dotyczących niedozwolonych substancji farmakologicznie czynnych obecnych w żywności pochodzenia zwierzęcego oraz uchylające decyzję 2005/34/WE ⁽¹⁾	41
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1872 z dnia 7 listopada 2019 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 798/2008 w odniesieniu do pozycji dotyczącej Japonii w wykazie państw trzecich, terytoriów, stref lub grup, z których dozwolony jest przywóz do Unii lub przewóz przez jej terytorium niektórych produktów drobiowych ⁽¹⁾	47
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1873 z dnia 7 listopada 2019 r. w sprawie obowiązujących w punktach kontroli granicznej procedur skoordynowanego przeprowadzania przez właściwe organy wzmożonych kontroli urzędowych dotyczących produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów złożonych ⁽¹⁾	50

DECYZJE

★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/1874 z dnia 6 listopada 2019 r. w sprawie adekwatności właściwych organów Chińskiej Republiki Ludowej zgodnie z dyrektywą 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (notyfikowana jako dokument nr C(2019) 7854) ⁽¹⁾	55
---	----

Sprostowania

★ Sprostowanie do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylające dyrektywę Rady 89/106/EWG (Dz.U. L 088 z 4.4.2011)	59
★ Sprostowanie do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/934 z dnia 12 marca 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do obszarów uprawy winorośli, w przypadku których zawartość alkoholu może być zwiększona, dozwolonych praktyk enologicznych i ograniczeń mających zastosowanie do produkcji i konserwowania produktów sektora win, minimalnej zawartości alkoholu w odniesieniu do produktów ubocznych oraz ich usuwania, a także publikacji dokumentów OIV (Dz.U. L 149 z 7.6.2019)	60
★ Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1706 z dnia 10 października 2019 r. zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/325 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz przędzy o dużej wytrzymałości na rozciąganie, z poliestrów, pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. L 260 z 11.10.2019)	61

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY (UE) 2019/1864

z dnia 24 października 2019 r.

w sprawie podpisania, w imieniu Unii, Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w ramach negocjacji na podstawie art. XXVIII GATT 1994 w sprawie zmiany koncesji Szwajcarii w ramach WTO dotyczących mięsa przyprawianego

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 6 grudnia 2018 r. Rada upoważniła Komisję do podjęcia ze Szwajcarią negocjacji na podstawie art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. w celu uzgodnienia odpowiedniej rekompensaty w związku z decyzją Szwajcarii o zmianie koncesji taryfowej w liście koncesyjnej LIX – Szwajcaria-Liechtenstein dla mięsa przyprawianego.
- (2) Negocjacje te zostały zakończone i w dniu 17 lipca 2019 r. paraflowano Porozumienie w formie wymiany listów między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w ramach negocjacji na podstawie art. XXVIII GATT 1994 w sprawie zmiany koncesji Szwajcarii w ramach WTO dotyczących mięsa przyprawianego (zwane dalej „porozumieniem”).
- (3) Niniejsza decyzja Rady dotyczy wyłącznie polityki handlowej Unii i wprowadza w życie porozumienie w związku z negocjacjami prowadzonymi na podstawie art. XXVIII GATT 1994, do czego Unia jest uprawniona na mocy porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu.
- (4) Należy zatem podpisać porozumienie,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się do podpisania, w imieniu Unii, Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w ramach negocjacji na podstawie art. XXVIII GATT 1994 w sprawie zmiany koncesji Szwajcarii w ramach WTO dotyczących mięsa przyprawianego, z zastrzeżeniem jego zawarcia ⁽¹⁾.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania porozumienia w imieniu Unii.

⁽¹⁾ Tekst porozumienia zostanie opublikowany wraz z decyzją w sprawie jego zawarcia.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 24 października 2019 r.

W imieniu Rady
A.-K. PEKONEN
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2019/1865

z dnia 6 czerwca 2019 r.

w sprawie sprostowania rumuńskiej wersji językowej rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/35 uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 111 ust. 1 lit. k),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rumuńska wersja językowa rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/35 ⁽²⁾ zawiera błąd w załączniku XVII część F pkt 2 lit. g), gdzie błędnie oddano znaczenie jednego ze zdań.
- (2) Należy zatem odpowiednio sprostować rozporządzenie delegowane (UE) 2015/35. Sprostowanie nie ma wpływu na pozostałe wersje językowe,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

(nie dotyczy wersji polskiej)

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 czerwca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/35 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II) (Dz. U. L 12 z 17.1.2015, s. 1).

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2019/1866

z dnia 3 lipca 2019 r.

zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2017/653 w celu dostosowania przepisu przejściowego dla twórców PRIIP oferujących jednostki funduszy, o których mowa w art. 32 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2014, jako bazowe warianty inwestycyjne, do przedłużonego obowiązywania zwolnienia na podstawie tego artykułu

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2014 z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (PRIIP) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 32 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1286/2014 spółki zarządzające zdefiniowane w art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE ⁽²⁾, spółki inwestycyjne, o których mowa w jej art. 27, oraz osoby doradzające w zakresie jednostek UCITS lub je sprzedające, o czym mowa w art. 1 ust. 2 tej dyrektywy, są zwolnione z obowiązków wynikających z tego rozporządzenia do dnia 31 grudnia 2019 r. W przypadku gdy państwo członkowskie stosuje przepisy dotyczące formatu i treści dokumentu zawierającego kluczowe informacje, określone w art. 78–81 dyrektywy 2009/65/WE, w odniesieniu do funduszy innych niż UCITS oferowanych inwestorom indywidualnym, zwolnienie, o którym mowa w art. 32 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1286/2014, stosuje się do spółek zarządzających, spółek inwestycyjnych i osób doradzających w zakresie jednostek takich funduszy lub je sprzedających inwestorom indywidualnym. Aby zapewnić tym funduszom spójne regulacje przejściowe, w art. 18 akapit trzeci rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/653 ⁽³⁾ zezwala się twórcom detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych („twórcy PRIIP”) na dalsze wykorzystywanie takich dokumentów sporządzony zgodnie z tymi artykułami do dnia 31 grudnia 2019 r., jeżeli co najmniej jeden z bazowych wariantów inwestycyjnych jest funduszem UCITS lub funduszem innym niż UCITS.
- (2) Rozporządzenie (UE) nr 1286/2014 zostało zmienione w celu przedłużenia obowiązywania przepisów przejściowych, o których mowa w art. 32 tego rozporządzenia, do dnia 31 grudnia 2021 r. ⁽⁴⁾ Aby umożliwić twórcom PRIIP określenie z należyłą pewnością spoczywających na nich obowiązków, należy odpowiednio zmienić datę określoną w art. 18 akapit trzeci rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/653.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane (UE) 2017/653.
- (4) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przekazany Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych („Europejskie Urzędy Nadzoru”).

⁽¹⁾ Dz.U. L 352 z 9.12.2014, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (wersja przekształcona) (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32).

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/653 z dnia 8 marca 2017 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2014 w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (PRIIP) przez ustanowienie regulacyjnych standardów technicznych w zakresie prezentacji, treści, przeglądu i zmiany dokumentów zawierających kluczowe informacje oraz warunków spełnienia wymogu przekazania takich dokumentów (Dz.U. L 100 z 12.4.2017, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1156 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie ułatwienia transgranicznej dystrybucji funduszy zbiorowego inwestowania oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 345/2013, (UE) nr 346/2013 i (UE) nr 1286/2014 (Dz.U. L 188 z 12.7.2019, s. 55).

- (5) Europejskie Urzędy Nadzoru nie przeprowadziły otwartych konsultacji publicznych na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, ani nie przeanalizowały potencjalnych kosztów i korzyści z nim związanych, gdyż przeprowadzono już ocenę skutków w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określonych w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2017/653. Niniejsze rozporządzenie nie zmienia istoty rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/653 ani nie ustanawia nowych obowiązków dla twórców PRIIP lub osób doradzających w zakresie PRIIP lub je sprzedających, w tym podmiotów, o których mowa w art. 32 rozporządzenia (UE) nr 1286/2014. Europejskie Urzędy Nadzoru zwróciły się o opinię do Bankowej Grupy Interesariuszy powołanej zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 ⁽⁵⁾, Grupy Interesariuszy z Sektora Ubezpieczeń i Reasekuracji powołanej zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 ⁽⁶⁾ oraz Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych powołanej zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 ⁽⁷⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 18 rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/653 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 14 ust. 2 stosuje się do dnia 31 grudnia 2021 r.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 lipca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylecia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2019/1867**z dnia 28 sierpnia 2019 r.****uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 w odniesieniu do ustanowienia finansowania w oparciu o stawki ryczałtowe**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006⁽¹⁾, w szczególności jego art. 67 ust. 5a,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu uproszczenia korzystania z finansowania z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego („EFRR”), Europejskiego Funduszu Społecznego („EFS”), Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich („EFRROW”) i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego („EFMR”) oraz zmniejszenia obciążenia administracyjnego i ryzyka błędów należy ustanowić stawkę ryczałtową w odniesieniu do zwrotu jednemu lub większej liczbie beneficjentów kosztów operacji wspieranych w ramach pomocy technicznej, bez konieczności uzasadniania stawki. Obejmuje to przypadki, w których instytucja zarządzająca, agencja płatnicza lub inny organ wdraża operacje w ramach pomocy technicznej.
- (2) Poziom stawki ryczałtowej opiera się na pułapach i rzeczywistej alokacji środków na pomoc techniczną w programach oraz na danych dotyczących absorpcji z poprzednich okresów programowania. Zastosowanie metody zwrotu kosztów w oparciu o stawkę ryczałtową nie ma wpływu na alokację finansową na pomoc techniczną w przyjętych programach. Można ją również stosować w przypadku programów wspieranych z więcej niż jednego funduszu, nawet jeżeli dany priorytet dotyczący pomocy technicznej jest objęty wsparciem z innego funduszu niż fundusz wspierający priorytety inne niż pomoc techniczna w ramach tego samego programu.
- (3) Ponadto, w celu ułatwienia zarządzania finansami w ramach istniejących uzgodnień dotyczących programowania, w przypadku EFRR, EFS i Funduszu Spójności oraz EFMR należy określić, że podstawą stosowania wspomnianej stawki są wydatki kwalifikowalne w ramach osi priorytetowych innych niż oś dotycząca pomocy technicznej w ramach programu, w którym stosowana jest metoda zwrotu kosztów w oparciu o tę stawkę ryczałtową. W związku z tym nie stosuje się tej stawki ryczałtowej, jeżeli program obejmuje wyłącznie pomoc techniczną. Ponadto w odniesieniu do wyżej wymienionych funduszy nie ma wymogu przyjęcia zmian w programie, w którym stosowana jest metoda zwrotu kosztów w oparciu o tę stawkę ryczałtową.
- (4) Konieczne jest określenie, że podstawą stosowania stawki ryczałtowej są wydatki kwalifikowalne, w odniesieniu do których instytucja zarządzająca lub właściwy organ kontrolny zakończyły kontrole zarządcze lub – w przypadku EFRROW – odpowiednie kontrole administracyjne.
- (5) Aby uniknąć ryzyka podwójnego finansowania w przypadku korzystania z tej formy zwrotu kosztów przez państwa członkowskie, finansowanie w oparciu o stawkę ryczałtową należy stosować wyłącznie w odniesieniu do wydatków, które zostały poddane kontroli zarządczej po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, a następnie do końca okresu kwalifikowalności. Z tego samego względu w przypadku EFRROW finansowanie w oparciu o stawkę ryczałtową należy stosować wyłącznie w odniesieniu do wydatków, które były przedmiotem kontroli administracyjnych od początku rolniczego roku budżetowego, jak przewidziano w art. 39 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013⁽²⁾, począwszy od dnia 16 października 2019 r. lub każdego kolejnego rolniczego roku budżetowego, a następnie do końca okresu kwalifikowalności. W celu zapewnienia należytego zarządzania finansami państwa członkowskie muszą dopilnować, aby kwoty zwracane w formie finansowania w oparciu o stawki ryczałtowe były obliczane na podstawie wydatków na projekty nieobjęte pomocą techniczną, które są zgodne z prawem i prawidłowe.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549).

- (6) Mechanizm finansowania w oparciu o stawkę ryczałtową może być stosowany wyłącznie w latach budżetowych, które w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia nie były jeszcze zamknięte. Aby umożliwić kontrole podstawy do obliczania finansowania w oparciu o stawkę ryczałtową w kontekście art. 9 i art. 47 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, w przypadku EFRROW mechanizm finansowania w oparciu o stawkę ryczałtową może być stosowany wyłącznie w odniesieniu do wydatków od początku rolniczego roku budżetowego rozpoczynającego się w dniu 16 października 2019 r. lub każdego kolejnego rolniczego roku budżetowego.
- (7) Aby umożliwić szybkie stosowanie środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, w celu skorzystania z niego wystarczająco wcześnie w bieżącym roku budżetowym, a w przypadku EFRROW w rolniczym roku budżetowym rozpoczynającym się w dniu 16 października 2019 r., niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się finansowanie w oparciu o stawkę ryczałtową w celu zwrotu przez instytucję zarządzającą kosztów operacji finansowanych w ramach osi priorytetowej dotyczącej pomocy technicznej z inicjatywy państw członkowskich na rzecz jednego beneficjenta lub większej ich liczby w ramach programu.
2. W przypadku EFRROW w niniejszym rozporządzeniu ustanawia się finansowanie w oparciu o stawkę ryczałtową w celu zwrotu przez agencję płatniczą lub inną instytucję, o której mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, kosztów operacji pomocy technicznej z inicjatywy państw członkowskich na rzecz jednego beneficjenta lub większej ich liczby w ramach programu. W przypadku gdy agencja płatnicza lub inna instytucja bezpośrednio podejmuje operacje pomocy technicznej, zwrot kosztów tych operacji może również zostać ustalony na podstawie tego finansowania w oparciu o stawkę ryczałtową.

Artykuł 2

Finansowanie w oparciu o stawkę ryczałtową

1. Całkowita kwota podlegająca zwrotowi za operacje finansowane w ramach osi priorytetowej dotyczącej pomocy technicznej w ramach danego programu, może być obliczana jako stawka ryczałtowa w odniesieniu do kwot wydatków na operacje w ramach osi priorytetowych programu innych niż oś dotycząca pomocy technicznej. W przypadku EFRROW pomoc techniczną można obliczać jako stawkę ryczałtową w odniesieniu do kwot wydatków na operacje w ramach działań dotyczących rozwoju obszarów wiejskich, o których mowa w tytule III rozdział I rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 ⁽³⁾.
2. Tę stawkę ryczałtową ustala się w wysokości 4 % w przypadku programów wspieranych z EFRR, EFS, Funduszu Spójności lub EFRROW oraz w wysokości 6 % w przypadku programów wspieranych z EFMR. W przypadku programów wspieranych z EFRR w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna” stawkę ryczałtową ustala się w wysokości 6 %. Obliczona kwota może zostać zwrócona jednemu beneficjentowi lub może zostać podzielona na większą liczbę beneficjentów.
3. Począwszy od roku obrachunkowego rozpoczynającego się w dniu 1 lipca 2019 r. lub każdego kolejnego roku obrachunkowego, do podstawy służącej do obliczania stawki ryczałtowej można włączać jedynie wydatki, które po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia były przedmiotem kontroli zarządczych zgodnie z art. 125 ust. 4 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013. W przypadku EFRROW do podstawy służącej do obliczania stawki ryczałtowej można włączać jedynie wydatki, które były przedmiotem kontroli administracyjnych zgodnie z art. 59 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, począwszy od rolniczego roku budżetowego rozpoczynającego się w dniu 16 października 2019 r. lub każdego kolejnego roku budżetowego.
4. W przypadku stosowania finansowania w oparciu o tę stawkę ryczałtową, stosuje się je do zwrotu kosztów pomocy technicznej wyłącznie do końca okresu kwalifikowalności, a w przypadku EFRROW – w ciągu odnośnego rolniczego roku budżetowego.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 487).

*Artykuł 3***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 sierpnia 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2019/1868**z dnia 28 sierpnia 2019 r.****zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1031/2010 w celu dostosowania sprzedaży uprawnień na aukcji do zasad EU ETS na lata 2021–2030 oraz klasyfikacji uprawnień jako instrumentów finansowych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3d ust. 3, art. 10 ust. 4 i art. 10a ust. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Od 2012 r. uprawnienia do emisji są sprzedawane na aukcji zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1031/2010 ⁽²⁾. Sprzedaż uprawnień na aukcji jest prowadzona za pośrednictwem platformy aukcyjnej wspólnej dla 25 państw członkowskich i 3 państw EFTA należących do EOG oraz niewielkiej liczby platform opt-out.
- (2) Dyrektywa 2003/87/WE została zmieniona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/410 ⁽³⁾ w celu wzmocnienia efektywnych pod względem kosztów redukcji emisji oraz inwestycji niskoemisyjnych za pośrednictwem systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Unii („EU ETS”) począwszy od 2021 r. Sprzedaż uprawnień na aukcji pozostała ogólną zasadą przydziału uprawnień, zgodnie z którą udział uprawnień, które mają zostać sprzedane na aukcji, powinien wynosić 57 % całkowitej liczby uprawnień.
- (3) Do rozporządzenia (UE) nr 1031/2010 należy włączyć nowe elementy wprowadzone dyrektywą (UE) 2018/410 w odniesieniu do określania wielkości rocznego wolumenu uprawnień przeznaczonych do sprzedaży na aukcji. W szczególności należy wziąć pod uwagę możliwość zmniejszenia wielkości wolumenu uprawnień przeznaczonych do sprzedaży na aukcji o maksymalnie 3 % całkowitej liczby uprawnień w celu zwiększenia liczby przeznaczonych do przydziału bezpłatnych uprawnień (bufor przydziału bezpłatnych uprawnień). Ponadto zmieniona dyrektywa 2003/87/WE pozwala na dokonanie zmian w rocznych wolumenach uprawnień przeznaczonych do sprzedaży na aukcji ze względu na: dobrowolne anulowanie uprawnień przez państwa członkowskie w przypadku likwidacji mocy wytwórczych; ponowne włączenie do EU ETS instalacji emitujących mniej niż 2 500 ton dwutlenku węgla; oraz elastyczność ustanowioną pomiędzy sektorami objętymi i nieobjętymi systemem handlu uprawnieniami do emisji w celu ułatwienia realizacji przez państwa członkowskie krajowych celów w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych w sektorach nieobjętych tym systemem, zgodnie z art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 ⁽⁴⁾.
- (4) Dyrektywa 2003/87/WE ustanawia fundusz modernizacyjny w celu poprawy efektywności energetycznej i modernizacji systemów energetycznych niektórych państw członkowskich oraz fundusz innowacyjny w celu wspierania inwestycji w technologie innowacyjne. Oba fundusze są finansowane ze sprzedaży uprawnień na aukcji na wspólnej platformie aukcyjnej przez Europejski Bank Inwestycyjny („EBI”). W tym celu EBI powinien pełnić rolę prowadzącego aukcje w odniesieniu do obu funduszy, nie stając się zarazem stroną we wspólnej procedurze udzielania zamówień publicznych na wspólną platformę aukcyjną. Odnosne wolumeny uprawnień przeznaczonych do sprzedaży na aukcji powinny być sprzedawane na tych samych aukcjach, co wolumeny sprzedawane przez państwa członkowskie i państwa EOG-EFTA uczestniczące we wspólnej platformie aukcyjnej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32.⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1031/2010 z dnia 12 listopada 2010 r. w sprawie harmonogramu, kwestii administracyjnych oraz pozostałych aspektów sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji gazów cieplarnianych na mocy dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie (Dz.U. L 302 z 18.11.2010, s. 1).⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/410 z dnia 14 marca 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE w celu wzmocnienia efektywnych pod względem kosztów redukcji emisji oraz inwestycji niskoemisyjnych oraz decyzję (UE) 2015/1814 (Dz.U. L 76 z 19.3.2018, s. 3).⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 26)."

- (5) W celu ustanowienia funduszu modernizacyjnego dyrektywa 2003/87/WE stanowi, że 2 % całkowitej liczby uprawnień ma zostać sprzedane na aukcji, a ponadto kwalifikujące się państwa członkowskie mogą przekazać na rzecz tego funduszu uprawnienia na mocy art. 10 ust. 2 lit. b) i art. 10c dyrektywy 2003/87/WE. EBI jest zobowiązany do zapewnienia, aby uprawnienia te były sprzedawane na aukcji zgodnie z zasadami i warunkami procesu aukcyjnego, zgodnie z którymi równy podział wolumenów sprzedawanych na aukcji ma kluczowe znaczenie.
- (6) Aby zapewnić dostępność funduszy na innowacje w dziedzinie technologii niskoemisyjnych i prawidłowe funkcjonowanie rynku uprawnień do emisji dwutlenku węgla, wolumeny na rzecz funduszu innowacyjnego powinny zasadniczo być sprzedawane na aukcji w równych rocznych wolumenach. Komisja powinna jednak w dwuletnich odstępach czasu dokonywać przeglądu rozdziału uprawnień przeznaczonych do sprzedaży na aukcji na rzecz funduszu innowacyjnego, z uwzględnieniem wyników każdego zaproszenia do składania wniosków. Pierwszy przegląd powinien zostać przeprowadzony nie później niż do dnia 30 czerwca 2022 r.
- (7) Aby umożliwić państwu członkowskiemu anulowanie uprawnień z wolumenów uprawnień przeznaczonych do sprzedaży na aukcji w przypadku likwidacji mocy wytwórczych na jego terytorium, należy ustanowić procedurę powiadamiania. Dane państwo członkowskie powinno powiadomić Komisję o zamiarze anulowania uprawnień przy użyciu jednolitego wzoru zawierającego dokumenty i informacje dotyczące zamykanej instalacji, planowanego wolumenu uprawnień i terminu ich anulowania. Aby zachować funkcjonowanie rezerwy stabilności rynkowej ustanowionej na mocy decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1814 ⁽⁶⁾, wolumen anulowanych uprawnień należy odjąć od wolumenów uprawnień przeznaczonych do sprzedaży na aukcji przez państwo członkowskie dopiero po dokonaniu dostosowań rezerwy stabilności rynkowej na dany rok. Aby zapewnić przejrzystość Komisja powinna publikować informacje dostarczone przez państwa członkowskie zgodnie ze wzorem, z wyjątkiem przypadków, gdy informacje te są chronione ze względu na poufność.
- (8) Aby wzmocnić integralność rynku uprawnień do emisji dwutlenku węgla, od 2018 r. uprawnienia klasyfikuje się jako instrumenty finansowe na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE ⁽⁶⁾. Wcześniej na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/39/WE ⁽⁷⁾ uznano za instrumenty finansowe jedynie instrumenty pochodne bazujące na uprawnieniach. Nowa klasyfikacja prowadzi do objęcia sprzedaży uprawnień na wtórnym rynku kasowym zakresem między innymi dyrektywy 2014/65/UE, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 ⁽⁸⁾ oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 ⁽⁹⁾. Jednakże proces sprzedaży na aukcji uprawnień (rynek pierwotny) jest objęty wyłącznie rozporządzeniem (UE) nr 596/2014.
- (9) Aby dostosować sprzedaż uprawnień na aukcji do nowego systemu regulacji rynków finansowych, należy poddać przeglądowi system ustanowiony do celów monitorowania i sprawozdawczości w odniesieniu do aukcji. Ponieważ zakres rozporządzenia (UE) nr 596/2014 został rozszerzony i ma zastosowanie również do sprzedaży uprawnień na aukcji, odpowiedzialność za monitorowanie i zapobieganie nadużyciom na rynku w odniesieniu do aukcji spoczywa na właściwych organach krajowych. Na mocy rozporządzenia (UE) nr 596/2014 właściwe organy krajowe są zobowiązane do aktywnego wykrywania i badania przypadków nadużyć na rynku. Niezbędne monitorowanie aukcji powinno być realizowane przez platformy aukcyjne, Komisję, państwa członkowskie i właściwe organy krajowe a przepisy ustanawiające obowiązek wyznaczenia monitorującego aukcje należy uchylić. Ponadto, ponieważ rozporządzenie (UE) nr 596/2014 ma zastosowanie bezpośrednio do aukcji, szczegółowe przepisy rozporządzenia (UE) nr 1031/2010 dotyczące nadużyć na rynku stały się zbędne i należy je uchylić.
- (10) Aby zapewnić niezbędne dane sprawozdawcze właściwym organom krajowym odpowiedzialnym za nadzór nadużyć na rynku w sposób racjonalny pod względem kosztów i proporcjonalny, przepisy rozporządzenia (UE) nr 1031/2010 powinny odzwierciedlać niezbędne obowiązki w zakresie zgłaszania transakcji określone w rozporządzeniu (UE) nr 600/2014 oraz mieć zastosowanie do platform aukcyjnych w zakresie zgłaszania transakcji aukcyjnych. Jest to konieczne, ponieważ rozporządzenie (UE) nr 596/2014 mające obecnie zastosowanie do aukcji, nie ustanawia odrębnego mechanizmu zgłaszania transakcji, lecz opiera się na gromadzeniu danych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 600/2014.

⁽⁶⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1814 z dnia 6 października 2015 r. w sprawie ustanowienia i funkcjonowania rezerwy stabilności rynkowej dla unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych i zmiany dyrektywy 2003/87/WE (Dz.U. L 264 z 9.10.2015, s. 1).

⁽⁷⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

⁽⁸⁾ Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84).

- (11) Zasadnicze znaczenie ma zapewnienie konkurencyjnej procedury udzielania zamówień na platformy aukcyjne oraz ustalenie odpowiednich kryteriów. W odniesieniu do opłat uiszczanych przez zwycięskich oferentów powinna istnieć możliwość podwyższenia obecnego maksymalnego poziomu opłat w ograniczony sposób, jeżeli jest to przewidziane w procedurze udzielania zamówień publicznych, a roczne wolumeny uprawnień przeznaczonych do sprzedaży na aukcji są zmniejszone o ponad 200 mln uprawnień w wyniku działania rezerwy stabilności rynkowej.
- (12) Zamówienia publiczne na wspólną platformę aukcyjną mogą przewidywać rozszerzenie kryteriów wyboru również na regulowane rynki produktów energetycznych, jeśli te nie ustanowiły jeszcze rynku wtórnego uprawnień do emisji. Jeżeli taki rynek regulowany zostanie wybrany, aby stać się platformą aukcyjną, powinien być zobowiązany do utworzenia takiej platformy na co najmniej 60 dni handlowych przed pierwszą aukcją. Konieczne jest ustanowienie ceny na rynku wtórnym w momencie aukcji („cena wywoławcza”) w przypadku unieważnienia aukcji oraz opłat oferenta, które są związane z porównywalną opłatą na rynku wtórnym. Ponadto Komisja i uczestniczące państwa członkowskie powinny mieć możliwość przedłużenia maksymalnego pięcioletniego okresu obowiązywania umów do siedmiu lat zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁰⁾ („rozporządzenie finansowe”) w okolicznościach, które instytucji zamawiającej, działającej z należytą starannością, trudno byłoby przewidzieć. W celu weryfikacji warunków rynkowych oraz przygotowania nowych postępowań o udzielenie zamówienia w okresie obowiązywania umowy Komisja powinna mieć możliwość przeprowadzenia wstępnych konsultacji rynkowych zgodnie z rozporządzeniem finansowym.
- (13) W celu uproszczenia procesu aukcyjnego należy uelastyczyć ustalanie rocznych wolumenów uprawnień przeznaczonych do sprzedaży na aukcji w przypadku zmian nieprzekraczających 50 000 uprawnień. Wszelkie zmiany nieprzekraczające tej liczby uprawnień nie powinny powodować zmian wolumenów uprawnień przeznaczonych do sprzedaży na aukcji w kolejnych latach, chyba że dane państwo członkowskie wyraźnie tego zażąda. Ponadto należy uprościć procedurę ustalania i publikowania kalendarzy aukcji w takim znaczeniu, że Komisja nie wydawałaby już opinii w tej sprawie. Kalendarz aukcji powinien jednak być publikowany po podjęciu przez Komisję wewnętrznej decyzji w sprawie tabeli aukcyjnej odpowiadającej kalendarzowi aukcji zgodnie z aktami delegowanymi przyjętymi zgodnie z art. 19 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE.
- (14) Aby uprościć procedurę ponownego wyznaczania platform opt-out należy wprowadzić wymóg zmiany załącznika III do rozporządzenia (UE) nr 1031/2010 jedynie w odniesieniu do wykazu nowych podmiotów wyznaczonych jako platformy opt-out lub do zmiany wykazu w zmienionych warunkach. Jeżeli zatem ta sama platforma opt-out zostaje wyznaczona przez jej państwo członkowskie na tych samych warunkach, jej wpis do wykazu powinien zostać przedłużony na takich samych warunkach jak początkowy wpis, bez zmiany załącznika III do rozporządzenia (UE) nr 1031/2010. Powinno to być uzależnione od potwierdzenia przez państwo członkowskie i Komisję, że wymogi niniejszego rozporządzenia i cele określone w art. 10 ust. 4 dyrektywy 2003/87/WE zostały spełnione.
- (15) Aby uniknąć kumulacji anulowanych wolumenów uprawnień w przypadku unieważnienia kilku aukcji, należy umożliwić równomierne rozłożenie anulowanych wolumenów na kolejne aukcje, które nie obejmują anulowanych wolumenów z wcześniej unieważnionych aukcji.
- (16) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 1031/2010,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 1031/2010 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1031/2010 z dnia 12 listopada 2010 r. w sprawie harmonogramu, kwestii administracyjnych oraz pozostałych aspektów sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji gazów cieplarnianych na mocy dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii”;

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

2) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) uchyla się pkt 1 i 2;

b) pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. »dwudniowe kontrakty na rynku kasowym« oznaczają uprawnienia sprzedawane na aukcji z dostawą w uzgodnionym terminie nie później niż drugiego dnia handlowego od dnia aukcji;

4. »pięciodniowe kontrakty terminowe typu future« oznaczają uprawnienia sprzedawane na aukcji z dostawą w uzgodnionym terminie nie później niż piątego dnia handlowego od dnia aukcji;”;

c) pkt 8, 9 i 10 otrzymują brzmienie:

„8. »przedsiębiorstwo inwestycyjne« oznacza przedsiębiorstwo określone w art. 4 ust. 1 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE (*);

9. »instytucja kredytowa« oznacza instytucję określoną w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (**);

10. »instrument finansowy« oznacza instrument określony w art. 4 ust. 1 pkt 15 dyrektywy 2014/65/UE;

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).”;

d) pkt 12, 13 i 14 otrzymują brzmienie:

„12. »jednostka dominująca« oznacza jednostkę określoną w art. 2 pkt 9 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE (*);

13. »jednostka zależna« oznacza jednostkę określoną w art. 2 pkt 10 dyrektywy 2013/34/UE;

14. »jednostka powiązana« oznacza jednostkę określoną w art. 2 pkt 12 dyrektywy 2013/34/UE;

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywę Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).”;

e) pkt 17–19 otrzymują brzmienie:

„17. »pranie pieniędzy« oznacza czyny określone w art. 1 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 (*), uwzględniając art. 1 ust. 4 i 6 tej dyrektywy;

18. »finansowanie terroryzmu« oznacza czyny określone w art. 1 ust. 5 dyrektywy (UE) 2015/849, uwzględniając art. 1 ust. 6 tej dyrektywy;

19. »działalność przestępcza« oznacza działalność określoną w art. 3 pkt 4 dyrektywy (UE) 2015/849;

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).”;

f) pkt 21 otrzymuje brzmienie:

„21. »wyznaczony rachunek posiadania« oznacza typ lub typy rachunków posiadania, które są określone w mających zastosowanie aktach delegowanych przyjętych na mocy art. 19 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE do celów udziału w procesie aukcyjnym lub prowadzenia procesu aukcyjnego, w tym do celów przechowywania uprawnień w depozycie do czasu ich dostarczenia na mocy niniejszego rozporządzenia;”;

g) pkt 23 i 24 otrzymują brzmienie:

„23. środki należytej staranności wobec klienta” oznaczają środki należytej staranności wobec klienta określone w art. 13 dyrektywy (UE) 2015/849 oraz wzmocnione środki należytej staranności wobec klienta określone w art. 18, art. 18a i art. 20, uwzględniając art. 22 i 23 tej dyrektywy;

24. »rzeczywisty beneficjent« oznacza podmiot określony w art. 3 pkt 6 dyrektywy (UE) 2015/849;”;

h) pkt 26, 27 i 28 otrzymują brzmienie:

- „26. »osoby zajmujące eksponowane stanowiska polityczne« oznaczają osoby określone w art. 3 pkt 9 dyrektywy (UE) 2015/849;
- 27. »nadużycie na rynku« oznacza czyny określone w art. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 (*);
- 28. »wykorzystywanie informacji poufnych« oznacza wykorzystywanie informacji poufnych określone w art. 8 rozporządzenia (UE) nr 596/2014 i zabronione art. 14 lit. a) i b) tego rozporządzenia;

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 1).”;

i) dodaje się pkt 28a w brzmieniu:

„28a »bezprawne ujawnianie informacji poufnych« oznacza bezprawne ujawnianie informacji poufnych określone w art. 10 rozporządzenia (UE) nr 596/2014 i zabronione art. 14 lit. c) tego rozporządzenia;”;

j) pkt 29 i 30 otrzymują brzmienie:

- „29. »informacje poufne« oznaczają rodzaje informacji określone w art. 7 rozporządzenia (UE) nr 596/2014;
- 30. »manipulacje na rynku« oznaczają działania określone w art. 12 rozporządzenia (UE) nr 596/2014 i zabronione art. 15 tego rozporządzenia;”;

k) pkt 39 otrzymuje brzmienie:

„39. »rynek regulowany« oznacza rynek określony w art. 4 ust. 1 pkt 21 dyrektywy 2014/65/UE;”;

l) uchyla się pkt 41;

m) pkt 42 otrzymuje brzmienie:

„42. »operator rynku« oznacza podmiot określony w art. 4 ust. 1 pkt 18 dyrektywy 2014/65/UE;”;

n) w pkt 43 lit. b)–f) otrzymują brzmienie:

- „b) do celów art. 18 ust. 2 niniejszego rozporządzenia – znaczenie wynikające z art. 4 ust. 1 pkt 55 lit. a) dyrektywy 2014/65/UE, biorąc pod uwagę wymogi art. 5 ust. 4 tej dyrektywy;
- c) do celów art. 19 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, w przypadku osób, o których mowa w art. 18 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia – znaczenie wynikające z art. 4 ust. 1 pkt 55 lit. a) dyrektywy 2014/65/UE, biorąc pod uwagę wymogi art. 5 ust. 4 tej dyrektywy;
- d) do celów art. 19 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, w przypadku osób, o których mowa w art. 18 ust. 1 lit. c) niniejszego rozporządzenia – znaczenie wynikające z art. 4 ust. 1 pkt 43 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- e) do celów art. 19 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, w przypadku ugrupowań gospodarczych, o których mowa w art. 18 ust. 1 lit. d) niniejszego rozporządzenia – znaczenie wynikające z art. 4 ust. 1 pkt 55 lit. a) dyrektywy 2014/65/UE;
- f) do celów art. 35 ust. 4, 5 i 6 niniejszego rozporządzenia – znaczenie wynikające z art. 4 ust. 1 pkt 55 lit. b) dyrektywy 2014/65/UE;”;

o) pkt 44 otrzymuje brzmienie:

- „44. »strategia wyjścia« oznacza co najmniej jeden dokument określony zgodnie z umowami wyznaczającymi platformę aukcyjną, określający planowane szczegółowe środki mające na celu zapewnienie:
 - a) przekazania wszystkich aktywów materialnych i niematerialnych niezbędnych do nieprzerwanego prowadzenia aukcji przez następcę platformy aukcyjnej i niezakłóconego działania procesu aukcyjnego;
 - b) dostarczenia wszystkich informacji dotyczących procesu aukcyjnego niezbędnych do przeprowadzenia procedury udzielania zamówień publicznych w celu wyznaczenia następcy platformy aukcyjnej;
 - c) świadczenia pomocy technicznej, która umożliwia instytucjom zamawiającym lub następcy danej platformy aukcyjnej lub dowolnej ich kombinacji zrozumienie stosownych informacji przekazanych zgodnie z lit. a) i b), dostęp do nich i ich wykorzystanie.”;

3) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 uchyla się akapit trzeci;

b) ust. 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) wolumen oferty podany jako liczba uprawnień wyrażona poprzez całkowitą wielokrotność partii 500 uprawnień;”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. przyjęcie, przekazanie i złożenie oferty przez przedsiębiorstwo inwestycyjne lub instytucję kredytową na dowolnej platformie aukcyjnej uznaje się za usługę inwestycyjną w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 2 dyrektywy 2014/65/UE.”;

4) art. 7 ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Przed rozpoczęciem aukcji platforma aukcyjna określa metodykę stosowania ust. 6 niniejszego artykułu, po konsultacji z właściwymi instytucjami zamawiającymi zgodnie z art. 26 ust. 1 lub art. 30 ust. 5, oraz powiadamiając właściwe organy krajowe, o których mowa w art. 56.

Dana platforma aukcyjna może zmienić metodykę między dwoma okresami składania ofert na tej samej platformie aukcyjnej. Niezwłocznie powiadamia o tym odpowiednią instytucję zamawiającą zgodnie z art. 26 ust. 1 lub art. 30 ust. 5 oraz właściwe organy krajowe, o których mowa w art. 56.

Dana platforma aukcyjna uwzględnia w jak największym stopniu opinię odpowiedniej instytucji zamawiającej, jeżeli została ona przedstawiona.

8. W przypadku unieważnienia aukcji uprawnień objętych przepisami rozdziału III dyrektywy 2003/87/WE, ich wolumen rozkłada się równomiernie na cztery następne aukcje zaplanowane na tej samej platformie aukcyjnej. W przypadku gdy wolumen uprawnień państwa członkowskiego pochodzący z unieważnionych aukcji nie może być równomiernie rozłożony zgodnie z pierwszym zdaniem, dane państwo członkowskie dokonuje aukcji tych uprawnień na mniej niż czterech aukcjach w wolumenach zgodnie z art. 6 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

W przypadku unieważnienia aukcji uprawnień objętych przepisami rozdziału II dyrektywy 2003/87/WE, ich wolumen rozkłada się równomiernie na dwie następne aukcje zaplanowane na tej samej platformie aukcyjnej. W przypadku gdy wolumen uprawnień państwa członkowskiego pochodzący z unieważnionych aukcji nie może być równomiernie rozłożony zgodnie z poprzednim zdaniem, dane państwo członkowskie dokonuje aukcji tych uprawnień na pierwszej kolejnej aukcji w wolumenach zgodnie z art. 6 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

W przypadku gdy aukcja, która obejmuje już wolumeny z wcześniej unieważnionej aukcji, zostaje unieważniona, jej wolumen zostaje rozłożony zgodnie z akapitem pierwszym i drugim, począwszy od pierwszej aukcji, która nie podlega innym dostosowaniom z uwagi na wcześniejsze unieważnienia.”;

5) art. 8 ust. 3–6 otrzymują brzmienie:

„3. W wyjątkowych okolicznościach, po skonsultowaniu się z Komisją, platforma aukcyjna może zmienić godziny dowolnego okresu składania ofert, uprzedzając o tym wszystkie potencjalnie zainteresowane osoby. Platforma aukcyjna uwzględnia w jak największym stopniu opinię Komisji, jeżeli została ona przedstawiona.

4. Najpóźniej od szóstej aukcji platforma aukcyjna wyznaczona na podstawie art. 26 ust. 1 niniejszego rozporządzenia przeprowadza aukcje uprawnień objętych przepisami rozdziału III dyrektywy 2003/87/WE przynajmniej co tydzień, a aukcje uprawnień objętych przepisami rozdziału II dyrektywy 2003/87/WE przynajmniej co dwa miesiące.

Żadna inna platforma aukcyjna nie przeprowadza aukcji w którymkolwiek z maksymalnie dwóch dni w tygodniu, podczas których aukcję przeprowadza platforma aukcyjna wyznaczona na podstawie art. 26 ust. 1. W przypadku gdy platforma aukcyjna wyznaczona na podstawie art. 26 ust. 1 przeprowadza aukcje częściej niż dwa dni w tygodniu, określa ona i podaje do wiadomości publicznej dwa dni, podczas których nie można przeprowadzać żadnych innych aukcji. Dokonuje tego najpóźniej wraz z czynnościami ustalenia i publikacji, o których mowa w art. 11.

5. Wolumen uprawnień objętych przepisami rozdziału III dyrektywy 2003/87/WE, sprzedawanych na aukcji na platformie aukcyjnej wyznaczonej na mocy art. 26 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, jest rozdzielany równomiernie na aukcje odbywające się w danym roku, z wyjątkiem wolumenu sprzedaży na aukcjach w sierpniu każdego roku, który jest równy połowie wolumenu sprzedaży na aukcjach odbywających się w pozostałych miesiącach roku.

Wolumen uprawnień objętych przepisami rozdziału II dyrektywy 2003/87/WE, sprzedawanych na aukcji na platformie aukcyjnej wyznaczonej na mocy art. 26 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, zasadniczo jest rozdzielany równomiernie na aukcje odbywające się w danym roku, z wyjątkiem wolumenu sprzedaży na aukcjach w sierpniu każdego roku, który jest równy połowie wolumenu sprzedaży na aukcjach odbywających się w pozostałych miesiącach roku.

W przypadku gdy roczny wolumen uprawnień przeznaczonych do sprzedaży na aukcji danego państwa członkowskiego nie może być równomiernie rozłożony na aukcjach w danym roku w partiach 500 uprawnień zgodnie z art. 6 ust. 1, odnośna platforma aukcyjna rozdziela ten wolumen na mniejszą liczbę aukcji, dbając o to, by wolumen był wystawiany na sprzedaż na aukcji co najmniej raz na kwartał.

6. Dodatkowe przepisy dotyczące harmonogramu i częstotliwości aukcji prowadzonych przez platformy aukcyjne inne niż platformy aukcyjne wyznaczone na podstawie art. 26 ust. 1 są określone w art. 32.”;

6) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Bez uszczerbku dla stosowania, w stosownych przypadkach, przepisów, o których mowa w art. 58, platforma aukcyjna może unieważnić aukcję, jeżeli prawidłowy przebieg tej aukcji jest zakłócony lub może zostać zakłócony. Wolumen uprawnień unieważnionych aukcji rozdziela się zgodnie z art. 7 ust. 8.”;

b) uchyla się akapity drugi i trzeci;

7) art. 10 ust. 1–4 otrzymują brzmienie:

„1. Wolumen uprawnień objętych przepisami rozdziału III dyrektywy 2003/87/WE, które mają być sprzedane na aukcji w danym roku kalendarzowym począwszy od 2019 r., stanowi ilość uprawnień ustaloną zgodnie z art. 10 ust. 1 i 1a tej dyrektywy.

2. Wolumen uprawnień objętych przepisami rozdziału III dyrektywy 2003/87/WE, które mają być sprzedane na aukcji w danym roku kalendarzowym przez każde państwo członkowskie, opiera się na wolumenie uprawnień zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu oraz na udziale uprawnień danego państwa członkowskiego, określonym zgodnie z art. 10 ust. 2 tej dyrektywy.

3. Wolumen uprawnień objętych przepisami rozdziału III dyrektywy 2003/87/WE, które mają być sprzedane na aukcji w danym roku kalendarzowym przez każde państwo członkowskie zgodnie z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, uwzględnia art. 10a ust. 5a dyrektywy 2003/87/WE, zmiany, które mają być dokonane na podstawie art. 1 ust. 5 i 8 decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady 2015/1814/UE (*), zmiany na podstawie art. 10c, 12 ust. 4, art. 24, art. 27 i art. 27a dyrektywy 2003/87/WE oraz zgodnie z art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 (**).

4. Nie naruszając przepisów decyzji (UE) 2015/1814, wszelkie późniejsze zmiany wolumenu uprawnień, które mają być sprzedane na aukcji w danym roku kalendarzowym, uwzględnia się w wolumenie uprawnień, które mają być sprzedane na aukcji w następnym roku kalendarzowym.

W wyjątkowych okolicznościach, w szczególności gdy skumulowana roczna wartość takich zmian nie przekracza 50 000 uprawnień dla danego państwa członkowskiego, zmiany te mogą zostać uwzględnione w wolumenie uprawnień, które mają być sprzedane na aukcji w kolejnych latach kalendarzowych, chyba że państwo członkowskie zwróci się do Komisji do dnia 30 kwietnia 2020 r. o niestosowanie tego prognozy w odniesieniu do okresu rozpoczynającego się w 2021 r.

Wolumen uprawnień, które nie mogą być sprzedane na aukcji w danym roku kalendarzowym ze względu na zaokrąglenia wymagane zgodnie z art. 6 ust. 1, uwzględnia się w wolumenie uprawnień, które mają być sprzedane na aukcji w następnym roku kalendarzowym.

(*) Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1814 z dnia 6 października 2015 r. w sprawie ustanowienia i funkcjonowania rezerwy stabilności rynkowej dla unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych i zmiany dyrektywy 2003/87/WE (Dz.U. L 264 z 9.10.2015, s. 1).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 26).”;

- 8) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

Kalendarz poszczególnych aukcji uprawnień objętych przepisami rozdziału III dyrektywy 2003/87/WE, sprzedawanych na aukcji przez platformy aukcyjne wyznaczone na podstawie art. 26 ust. 1 niniejszego rozporządzenia

Po uprzednim zasięgnięciu opinii Komisji, platformy aukcyjne wyznaczone na podstawie art. 26 ust. 1 niniejszego rozporządzenia ustalają kalendarz aukcji, w tym okresy składania ofert, poszczególne wolumeny, daty aukcji, jak również produkty sprzedawane na aukcji, terminy płatności i dostaw, dotyczące uprawnień objętych przepisami rozdziału III dyrektywy 2003/87/WE, które mają być sprzedane na poszczególnych aukcjach w każdym roku kalendarzowym. Przedmiotowe platformy aukcyjne publikują kalendarz aukcji do dnia 15 lipca poprzedniego roku lub w najkrótszym możliwym terminie po tej dacie, pod warunkiem że Komisja poleciła centralnemu administratorowi dziennika transakcji Unii Europejskiej (»EUTL«) zamieszczenie w EUTL tabeli aukcyjnej odpowiadającej kalendarzowi aukcji zgodnie z aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 19 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE.”;

- 9) w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 akapit pierwszy dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Art. 10 ust. 4 ma zastosowanie do każdej kolejnej zmiany wolumenu uprawnień, które mają być sprzedane na aukcji.”;

- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W odniesieniu do każdego roku kalendarzowego w danym okresie rozliczeniowym wolumen uprawnień objętych przepisami rozdziału II dyrektywy 2003/87/WE, które mają być sprzedane na aukcji przez każde państwo członkowskie, ustala się w oparciu o wolumen uprawnień zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu oraz o udział uprawnień danego państwa członkowskiego, określony zgodnie z art. 3d ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE.”;

- 10) w art. 13 wprowadza się następujące zmiany:

- a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Kalendarz poszczególnych aukcji uprawnień objętych przepisami rozdziału II dyrektywy 2003/87/WE, sprzedawanych na aukcji przez platformy aukcyjne wyznaczone na podstawie art. 26 ust. 1 niniejszego rozporządzenia”;

- b) uchyla się ust. 1;

- c) ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. Po uprzednim zasięgnięciu opinii Komisji, platformy aukcyjne wyznaczone na podstawie art. 26 ust. 1 niniejszego rozporządzenia ustalają kalendarze aukcji, w tym okresy składania ofert, poszczególne wolumeny, daty aukcji, jak również produkty sprzedawane na aukcji, terminy płatności i dostaw, dotyczące uprawnień objętych przepisami rozdziału II dyrektywy 2003/87/WE, które mają być sprzedane na poszczególnych aukcjach w każdym roku kalendarzowym. Przedmiotowe platformy aukcyjne publikują kalendarz aukcji do dnia 30 września poprzedniego roku lub w najkrótszym możliwym terminie po tej dacie, pod warunkiem że Komisja poleciła centralnemu administratorowi EUTL zamieszczenie w EUTL tabeli aukcyjnej odpowiadającej kalendarzowi aukcji zgodnie z aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 19 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE. Bez uszczerbku dla terminu publikacji kalendarza aukcji dla uprawnień objętych przepisami rozdziału III dyrektywy 2003/87/WE na mocy art. 11 niniejszego rozporządzenia, zainteresowane platformy aukcyjne mogą jednocześnie określić kalendarze aukcji uprawnień objętych przepisami rozdziału II i rozdziału III dyrektywy 2003/87/WE.”;

- d) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Platformy aukcyjne wyznaczone na podstawie art. 26 ust. 1 niniejszego rozporządzenia opierają swoje ustalenia i publikacje dokonywane na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu na decyzji Komisji przyjętej na podstawie art. 3e ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE.

4. Przepisy dotyczące kalendarza poszczególnych aukcji uprawnień objętych przepisami rozdziału II dyrektywy 2003/87/WE prowadzonych przez platformę aukcyjną inną niż platformy aukcyjne wyznaczone na podstawie art. 26 ust. 1 niniejszego rozporządzenia określa się i publikuje na podstawie art. 32 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 32 stosuje się również w odniesieniu do aukcji prowadzonych zgodnie z art. 30 ust. 7 akapit drugi przez platformę aukcyjną wyznaczoną na podstawie art. 26 ust. 1.”;

11) w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) zawieszenia platformy aukcyjnej niebędącej platformą aukcyjną wyznaczoną na podstawie art. 26 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, przewidzianego w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 19 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE;”;

(ii) lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) uprawnień pozostających w rezerwie dla nowych instalacji przewidzianych w art. 10a ust. 7 dyrektywy 2003/87/WE oraz uprawnień nieprzydzielonych zgodnie z art. 10c tej dyrektywy;”;

(iii) lit. j) otrzymuje brzmienie:

„j) wstrzymania uprawnień z aukcji zgodnie z art. 22 ust. 5;”;

(iv) lit. l) otrzymuje brzmienie:

„l) dostosowań koniecznych na podstawie decyzji (UE) 2015/1814, które zostaną ustalone i opublikowane do dnia 15 lipca danego roku lub w najkrótszym możliwym terminie po tej dacie;”;

(v) dodaje się lit. m) w brzmieniu:

„m) anulowania uprawnień na podstawie art. 12 ust. 4 dyrektywy 2003/87/WE.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeśli sposób wdrożenia zmiany nie został przewidziany w niniejszym rozporządzeniu, dana platforma aukcyjna nie wdraża tej zmiany, dopóki nie skonsultuje się wcześniej z Komisją. Zastosowanie mają przepisy art. 11 i art. 13 ust. 2.”;

12) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15

Osoby, które mogą bezpośrednio składać oferty na aukcji

Tylko osoba uprawniona do ubiegania się o dopuszczenie do składania ofert zgodnie z art. 18 i która została dopuszczona do składania ofert na podstawie art. 19 i 20, może składać oferty bezpośrednio na aukcji.”;

13) Art. 16 ust. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Ponadto platforma aukcyjna wyznaczona na podstawie art. 26 ust. 1 lub art. 30 ust. 1 może dać oferentom możliwość dostępu do aukcji za pomocą specjalnych połączeń z elektronicznym interfejsem.”

14) w art. 18 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 lit. b) i c) otrzymują brzmienie:

„b) przedsiębiorstwa inwestycyjne, którym wydano zezwolenie na podstawie dyrektywy 2014/65/UE, składające oferty na własny rachunek lub w imieniu swoich klientów;

c) instytucje kredytowe, którym wydano zezwolenie na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE (*), składające oferty na własny rachunek lub w imieniu swoich klientów;

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Bez uszczerbku dla wyłączenia ustanowionego w art. 2 ust. 1 lit. j) dyrektywy 2014/65/UE, osoby objęte tym wyłączeniem oraz którym wydano zezwolenie na podstawie art. 59 niniejszego rozporządzenia są uprawnione do ubiegania się o dopuszczenie do bezpośredniego składania ofert na aukcji na własny rachunek lub w imieniu klientów, których obsługują w ramach głównego zakresu swojej działalności, pod warunkiem że państwo członkowskie, w którym mają siedzibę, uchwaliło przepisy umożliwiające właściwemu organowi krajowemu w tym państwie członkowskim wydanie im zezwolenia na składanie ofert na własny rachunek lub w imieniu klientów, których obsługują w ramach głównego zakresu swojej działalności.”;

c) uchyla się ust. 3;

d) uchyla się ust. 6;

15) w art. 20 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wniosek o dopuszczenie do składania ofert, wraz z dokumentami towarzyszącymi, udostępnia się na żądanie do wglądu właściwym krajowym organom ścigania państwa członkowskiego prowadzącym postępowanie, o którym mowa w art. 62 ust. 3 lit. e), oraz wszelkim właściwym organom unijnym prowadzącym postępowania transgraniczne.”;

b) uchyla się ust. 6;

16) art. 21 ust. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W takim przypadku przedmiotowa platforma aukcyjna składa sprawozdanie jednostce analityki finansowej (»FIU«), o której mowa w art. 32 dyrektywy (UE) 2015/849, zgodnie z art. 55 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.”;

17) art. 22 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. W przypadku państw członkowskich nieuczestniczących we wspólnych działaniach określonych w art. 26 ust. 1 prowadzący aukcje jest wyznaczany przez wyznaczające państwo członkowskie w celu zawarcia i wdrożenia niezbędnych uzgodnień z platformami aukcyjnymi wyznaczonymi na mocy art. 26 ust. 1, jak również z połączonym z nimi systemem rozliczeniowym i systemem rozrachunkowym, aby umożliwić prowadzącemu aukcje sprzedawanie na aukcji uprawnień w imieniu wyznaczającego państwa członkowskiego na wspomnianych platformach aukcyjnych, na wspólnie uzgodnionych warunkach, na podstawie art. 30 ust. 7 akapit drugi i art. 30 ust. 8 akapit pierwszy.

4. Państwa członkowskie powstrzymują się od ujawniania informacji poufnych osobom pracującym dla prowadzącego aukcje, chyba że osoba pracująca dla państwa członkowskiego lub działająca w jego imieniu ujawnia takie informacje na zasadzie ograniczonego dostępu w ramach standardowych czynności wykonywanych przez nią w ramach zatrudnienia, wykonywania swojego zawodu lub obowiązków, a dane państwo członkowskie ma pewność, że prowadzący aukcje dysponuje odpowiednimi środkami w celu zapobiegania wykorzystywaniu informacji poufnych lub bezprawnemu ujawnianiu informacji poufnych przez jakąkolwiek osobę pracującą na rzecz prowadzącego aukcje, oprócz środków przewidzianych w art. 18 ust. 8 i art. 19 ust. 10 rozporządzenia (UE) nr 596/2014.”;

18) skreśla się tytuł rozdziału VI;

19) art. 24 i 25 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 24

Sprzedaż uprawnień na aukcji na rzecz funduszu innowacyjnego i funduszu modernizacyjnego

1. Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) jest prowadzącym aukcje w odniesieniu do uprawnień, które mają być sprzedawane na aukcji poczynając od 2021 r. zgodnie z art. 10a ust. 8 akapit pierwszy oraz art. 10d ust. 4 dyrektywy 2003/87/WE, na platformie aukcyjnej wyznaczonej na podstawie art. 26 ust. 1 niniejszego rozporządzenia. Do EBI stosuje się odpowiednio art. 22 ust. 2, art. 22 ust. 4, art. 23 ust. 1 i art. 52 ust. 1. EBI jako prowadzący aukcje zapewnia, aby wpływy z aukcji do celów art. 10a ust. 8 dyrektywy 2003/87/WE były wypłacane na rachunek, który został mu zgłoszony przez Komisję, nie później niż 15 dni po zakończeniu miesiąca, w którym uzyskano wpływy z aukcji. EBI może przed wypłatą odliczyć od niej wszelkie dodatkowe opłaty za przechowywanie i wypłatę tych wpływów, zgodnie z umową zawartą między Komisją a EBI zgodnie z art. 20 ust. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/856 (*).

2. Roczne wolumeny uprawnień przeznaczonych do sprzedaży na aukcji zgodnie z ust. 1 są sprzedawane w drodze sprzedaży aukcyjnej wraz z rocznymi wolumenami, które mają być sprzedane na aukcji przez państwa członkowskie uczestniczące we wspólnym działaniu na podstawie art. 26 ust. 1 niniejszego rozporządzenia i są rozdzielane równomiernie zgodnie z art. 8 ust. 5 niniejszego rozporządzenia.

3. Wolumeny uprawnień na podstawie art. 10a ust. 8 dyrektywy 2003/87/WE co do zasady są sprzedawane na aukcji w równych rocznych wolumenach w dziesięcioletnim okresie rozpoczynającym się w dniu 1 stycznia 2021 r.

Komisja dokonuje przeglądu rozdziału uprawnień pozostających do sprzedaży na aukcji po podjęciu decyzji o udzieleniu zamówienia w ramach każdego zaproszenia do składania wniosków, zgodnie z aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 10a ust. 8 akapit czwarty dyrektywy 2003/87/WE. Takie przeglądy mają miejsce co dwa lata, a pierwszy przegląd odbywa się nie później niż dnia 30 czerwca 2022 r. W ramach każdego przeglądu należy zwrócić szczególną uwagę na wsparcie dostępne w ramach przyszłych zaproszeń do składania wniosków, maksymalną kwotę wsparcia z funduszu innowacyjnego udostępnioną na pomoc w opracowywaniu projektów, część całkowitej kwoty dostępnego wsparcia z funduszu innowacyjnego udostępnioną na potrzeby zaproszenia do zgłaszania projektów na małą skalę zarezerwowaną przez Komisję, wsparcia przewidzianego na zakwalifikowane do finansowania projekty, a także wypłaty i stopy odzysku.

Artykuł 25

Procedura anulowania uprawnień na podstawie art. 12 ust. 4 dyrektywy 2003/87/WE

1. Każde państwo członkowskie, które zamierza anulować uprawnienia z przyznanej mu całkowitej liczby uprawnień, które mają być sprzedane na aukcji, w przypadku likwidacji mocy wytwórczych na jego terytorium zgodnie z art. 12 ust. 4 dyrektywy 2003/87/WE, powiadamia Komisję o swoim zamiarze najpóźniej do dnia 31 grudnia roku kalendarzowego następującego po roku likwidacji, przy użyciu wzoru określonego w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.
2. Wolumen uprawnień, które mają zostać anulowane na podstawie art. 12 ust. 4 dyrektywy 2003/87/WE, odejmuje się od wolumenu przeznaczonego do sprzedaży na aukcji przez dane państwo członkowskie ustanowionego zgodnie z art. 10 niniejszego rozporządzenia, po dokonaniu wszelkich dostosowań na mocy decyzji (UE) 2015/1814.
3. Komisja publikuje informacje dostarczone przez państwa członkowskie zgodnie z załącznikiem I, z wyjątkiem sprawozdań, o których mowa w pkt 6 tego załącznika.

(*) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/856 z dnia 26 lutego 2019 r. uzupełniające dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do działania funduszu innowacyjnego (Dz.U. L 140 z 28.5.2019, s. 6).”;

20) w art. 26 wprowadza się następujące zmiany:

a) uchyla się ust. 2;

b) ust. 3–6 otrzymują brzmienie:

„3. Wspólną procedurę udzielania zamówień publicznych, o której mowa w ust. 1, prowadzi się na podstawie art. 165 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1046 (*).

4. Okres wyznaczenia platform aukcyjnych, o których mowa w ust. 1, jest nie dłuższy niż pięć lat. Jeżeli spełnione są warunki określone w art. 172 ust. 3 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046, państwa członkowskie i Komisja mogą przedłużyć maksymalny okres wyznaczenia platformy aukcyjnej do siedmiu lat. W okresie obowiązywania umowy Komisja może przeprowadzić wstępne konsultacje rynkowe zgodnie z art. 166 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046 w celu weryfikacji warunków rynkowych oraz przygotowania nowej procedury udzielania zamówień publicznych.

5. Tożsamość i dane kontaktowe platform aukcyjnych, o których mowa w ust. 1, są publikowane na stronie internetowej Komisji.

6. Każde państwo członkowskie, które dołącza do wspólnego działania określonego w ust. 1 po wejściu w życie umowy dotyczącej wspólnego udzielania zamówień publicznych zawartej pomiędzy uczestniczącymi w tym działaniu państwami członkowskimi a Komisją, przyjmuje warunki uzgodnione przez uczestniczące we wspólnym działaniu przed wejściem w życie przedmiotowej umowy państwa członkowskie i Komisję, jak również wszelkie decyzje, które już zostały przyjęte na podstawie tej umowy.

Każde państwo członkowskie, które na podstawie art. 30 ust. 4 podejmuje decyzję o nieuczestniczeniu we wspólnym działaniu określonym w ust. 1, lecz wyznacza swoją własną platformę aukcyjną, może otrzymać status obserwatora na warunkach uzgodnionych w umowie dotyczącej wspólnego udzielania zamówień publicznych między państwami członkowskimi uczestniczącymi we wspólnym działaniu określonym w ust. 1 i Komisją, z zastrzeżeniem obowiązujących przepisów dotyczących zamówień publicznych.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).”;

21) w art. 27 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. f) i g) otrzymują brzmienie:

„f) dostarczanie Komisji wszelkich informacji dotyczących prowadzenia aukcji zgodnie z art. 53;

g) monitorowanie aukcji, powiadamianie o podejrzeniu przypadków prania pieniędzy, finansowania terroryzmu, działalności przestępczej lub nadużyć na rynku, nakładanie wszelkich wymaganych środków zaradczych lub sankcji, w tym ustanowienie mechanizmu pozasądowego rozstrzygania sporów na podstawie art. 54–59 i art. 64 ust. 1;”;

- (ii) dodaje się lit. h) w brzmieniu:
„h) prowadzenie sprawozdawczości zgodnie z art. 36.”;
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. W ciągu trzech miesięcy od daty wyznaczenia platforma aukcyjna przedkłada Komisji szczegółową strategię wyjścia.”;
- 22) uchyla się art. 28;
- 23) w art. 29 wprowadza się następujące zmiany:
- a) tytuł otrzymuje brzmienie:
„Usługi świadczone Komisji przez platformy aukcyjne wyznaczone na podstawie art. 26 ust. 1”;
- b) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:
„Platformy aukcyjne wyznaczone na podstawie art. 26 ust. 1 świadczą Komisji usługi wsparcia technicznego związane z pracą Komisji w odniesieniu do:”;
- c) lit. a) otrzymuje brzmienie:
„a) koordynacji kalendarza aukcji w odniesieniu do załącznika III;”;
- d) uchyla się lit. b) i c);
- e) lit. d) otrzymuje brzmienie:
„d) sprawozdań przedstawianych przez Komisję na podstawie art. 10 ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE;”;
- f) lit. f) otrzymuje brzmienie:
„f) wszelkich przeglądów niniejszego rozporządzenia, dyrektywy 2003/87/WE lub aktów delegowanych przyjętych na podstawie art. 19 ust. 3 tej dyrektywy, mających wpływ na funkcjonowanie rynku uprawnień do emisji dwutlenku węgla, w tym na realizację aukcji;”;
- 24) w art. 30 wprowadza się następujące zmiany:
- a) tytuł otrzymuje brzmienie:
„Wyznaczenie platformy aukcyjnej niebędącej platformą aukcyjną wyznaczoną na podstawie art. 26 ust. 1”;
- b) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Każde państwo członkowskie nieuczestniczące we wspólnym działaniu określonym w art. 26 ust. 1 może wyznaczyć swoją platformę aukcyjną w celu sprzedaży na aukcji swojego wolumenu uprawnień objętych rozdziałami II i III dyrektywy 2003/87/WE, które mają być przedmiotem sprzedaży na aukcji zgodnie z art. 31 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.”;
- c) uchyla się ust. 2;
- d) ust. 3, 4 i 5 otrzymują brzmienie:
- „3. Państwa członkowskie nieuczestniczące we wspólnym działaniu, o którym mowa w art. 26 ust. 1, mogą wyznaczyć tę samą platformę aukcyjną lub oddzielne platformy aukcyjne do celów sprzedaży na aukcji zgodnie z art. 31 ust. 1.
4. Każde państwo członkowskie nieuczestniczące we wspólnym działaniu określonym w art. 26 ust. 1 informuje Komisję o swojej decyzji nieuczestniczenia we wspólnym działaniu określonym w art. 26 ust. 1 i wyznaczenia swojej własnej platformy aukcyjnej zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
5. Każde państwo członkowskie nieuczestniczące we wspólnym działaniu określonym w art. 26 ust. 1 wybiera swoją własną platformę aukcyjną wyznaczoną na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu w oparciu o procedurę wyboru zgodną z unijnymi i krajowymi przepisami w zakresie zamówień publicznych, jeśli konieczne jest zastosowanie procedury udzielania zamówień publicznych na mocy, odpowiednio, przepisów unijnych lub krajowych. Procedura wyboru podlega wszystkim mającym zastosowanie środkom zaradczym i procedurom egzekwowania przepisów w ramach prawa unijnego i krajowego.

Okres wyznaczenia platformy aukcyjnej, o której mowa w ust. 1, wynosi nie więcej niż trzy lata i można go przedłużyć maksymalnie o kolejne dwa lata.

Wyznaczenie platform aukcyjnych, o których mowa w ust. 1, podlega warunkowi wpisania danej platformy aukcyjnej do wykazu w załączniku III na podstawie ust. 7. Nie następuje ono przed wejściem w życie wpisu danej platformy aukcyjnej do wykazu w załączniku III określonego w ust. 7.”;

e) w ust. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Każde państwo członkowskie nieuczestniczące we wspólnym działaniu, o którym mowa w art. 26 ust. 1, które wyznacza własną platformę aukcyjną zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, przedkłada Komisji kompletne powiadomienie zawierające wszystkie poniższe elementy:”;

b) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) produkt sprzedawany na aukcji oraz wszelkie informacje niezbędne Komisji w celu oceny, czy przewidywany kalendarz aukcji jest zgodny z wszelkimi obowiązującymi lub przewidywanymi kalendarzami aukcji platform aukcyjnych wyznaczonych zgodnie z art. 26 ust. 1 oraz z innymi kalendarzami aukcji zaproponowanymi przez inne państwa członkowskie nieuczestniczące we wspólnym działaniu, o którym mowa w art. 26, ale wyznaczające własne platformy aukcyjne;”;

f) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Platformy aukcyjne inne niż platformy wyznaczone na podstawie art. 26 ust. 1, państwa członkowskie je wyznaczające, okres wyznaczenia oraz wszelkie stosowne warunki lub obowiązki są wymieniane w załączniku III po spełnieniu wymogów niniejszego rozporządzenia i celów określonych w art. 10 ust. 4 dyrektywy 2003/87/WE. Komisja działa wyłącznie w oparciu o te wymagania i cele i w pełni uwzględnia wszelkie informacje przekazane przez dane państwo członkowskie.

W przypadku gdy państwo członkowskie, które wyznaczyło własną platformę aukcyjną, podejmuje decyzję o wyznaczeniu tej samej platformy aukcyjnej na tych samych warunkach i z takimi samymi obowiązkami, jak w wykazie przewidzianym w akapicie pierwszym, wykaz ten pozostaje ważny, jeżeli państwo to i Komisja potwierdzą, że spełnione są wymogi niniejszego rozporządzenia i cele określone w art. 10 ust. 4 dyrektywy 2003/87/WE. W tym celu państwo członkowskie w szczególności przekazuje Komisji powiadomienie zawierające informacje, o których mowa w ust. 6 i przekazuje wszelkie istotne informacje pozostałym państwom członkowskim. Komisja informuje opinię publiczną o przedłużeniu ważności wpisu do wykazu.

W przypadku braku wpisu określonego w akapicie pierwszym państwa członkowskie nieuczestniczące we wspólnym działaniu określonym w art. 26 ust. 1, które wyznaczają własną platformę aukcyjną na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu, korzystają z platform aukcyjnych wyznaczonych na podstawie art. 26 ust. 1 w celu sprzedaży na aukcji własnej części uprawnień, które w przeciwnym razie byłyby sprzedawane na aukcji na platformie aukcyjnej, jaka ma zostać wyznaczona na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu, w okresie do upływu trzech miesięcy od wejścia w życie wpisu określonego w akapicie pierwszym.

Nie naruszając przepisów ust. 8, państwo członkowskie nieuczestniczące we wspólnym działaniu określonym w art. 26 ust. 1, które wyznacza własną platformę aukcyjną na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu, może jednak uczestniczyć we wspólnym działaniu wyłącznie w celu skorzystania z platform aukcyjnych wyznaczonych na podstawie art. 26 ust. 1, określonych w akapicie trzecim. Przedmiotowy udział odbywa się zgodnie z przepisami art. 26 ust. 6 akapit drugi oraz z zastrzeżeniem warunków umowy dotyczącej wspólnego udzielania zamówień.

8. Każde państwo członkowskie nieuczestniczące we wspólnym działaniu określonym w art. 26 ust. 1, które wyznacza własną platformę aukcyjną na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu, może przyłączyć się do wspólnego działania określonego w art. 26, na podstawie art. 26 ust. 6.

Wolumen uprawnień przeznaczonych do sprzedaży na aukcji na platformie aukcyjnej niebędącej platformą aukcyjną wyznaczoną na podstawie art. 26 ust. 1 jest rozdzielany równomiernie na aukcje prowadzone przez stosowną platformę aukcyjną, wyznaczoną na podstawie art. 26 ust. 1;”;

25) w art. 31 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Funkcje platformy aukcyjnej niebędącej platformą aukcyjną wyznaczoną na podstawie art. 26 ust. 1”;

b) ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Jednakże platforma aukcyjna wyznaczona na podstawie art. 30 ust. 1 jest wyłączona z przepisów art. 27 ust. 1 lit. c) i przedkłada strategię wyjścia, o której mowa w art. 27 ust. 3, wyznaczonemu państwu członkowskiemu.”;

c) uchyla się ust. 2;

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„Przepisy dotyczące kalendarza aukcji określone w art. 8 ust. 1, 2 i 3, art. 9, art. 10, art. 12, art. 14 i art. 32 mają zastosowanie do platform aukcyjnych wyznaczonych na podstawie art. 30 ust. 1.”;

26) w art. 32 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Kalendarz aukcji platformy aukcyjnej niebędącej platformą aukcyjną wyznaczoną na podstawie art. 26 ust. 1”;

b) ust. 1, 2, 3, 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„1. Wolumen uprawnień objętych przepisami rozdziału III dyrektywy 2003/87/WE, sprzedawanych na poszczególnych aukcjach prowadzonych przez platformę aukcyjną wyznaczoną na podstawie art. 30 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, jest nie większy niż 20 milionów uprawnień i nie mniejszy niż 3,5 miliona uprawnień; z wyjątkiem sytuacji, gdy w danym roku kalendarzowym całkowity wolumen uprawnień objętych przepisami rozdziału III dyrektywy 2003/87/WE, które mają zostać sprzedane na aukcji przez wyznaczające państwo członkowskie jest mniejszy niż 3,5 mln, w którym to przypadku uprawnienia będą sprzedawane podczas jednej aukcji w tym roku kalendarzowym. Jednakże wolumen uprawnień objętych przepisami rozdziału III dyrektywy 2003/87/WE sprzedawanych na poszczególnych aukcjach prowadzonych przez te platformy aukcyjne jest nie mniejszy niż 1,5 miliona uprawnień w poszczególnych okresach 12 miesięcy, w których pewna liczba uprawnień ma być odjęta od wolumenu uprawnień przeznaczonych do sprzedaży na aukcji zgodnie z art. 1 ust. 5 decyzji (UE) 2015/1814.

2. Wolumen uprawnień objętych przepisami rozdziału II dyrektywy 2003/87/WE, sprzedawanych na poszczególnych aukcjach prowadzonych przez platformę aukcyjną wyznaczoną na podstawie art. 30 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, jest nie większy niż 5 milionów uprawnień i nie mniejszy niż 2,5 miliona uprawnień; z wyjątkiem sytuacji, gdy w danym roku kalendarzowym całkowity wolumen uprawnień objętych przepisami rozdziału II dyrektywy 2003/87/WE, które mają zostać sprzedane na aukcji przez wyznaczające państwo członkowskie jest mniejszy niż 2,5 mln, w którym to przypadku uprawnienia będą sprzedawane podczas jednej aukcji w tym roku kalendarzowym.

3. Całkowity wolumen uprawnień objętych przepisami rozdziałów II i III dyrektywy 2003/87/WE, które mają zostać sprzedane na aukcji przez wszystkie platformy aukcyjne wyznaczone na podstawie art. 30 ust. 1 niniejszego rozporządzenia łącznie, jest rozdzielany równomiernie na cały rok kalendarzowy, z zastrzeżeniem, że wolumen sprzedawany na aukcjach odbywających się w sierpniu każdego roku wynosi połowę wolumenu sprzedawanego na aukcjach w innych miesiącach roku. Wymogi te uznaje się za spełnione, jeżeli każda z platform aukcyjnych wyznaczonych zgodnie z art. 30 ust. 1 spełnia te wymogi indywidualnie.

4. Po uprzednim zasięgnięciu opinii Komisji, platformy aukcyjne wyznaczone na podstawie art. 30 ust. 1 niniejszego rozporządzenia ustalają kalendarze aukcji, w tym okresy składania ofert, poszczególne wolumeny, daty aukcji, jak również produkty sprzedawane na aukcji, terminy płatności i dostaw, dotyczące uprawnień, które mają być sprzedane na poszczególnych aukcjach każdego roku. Przedmiotowe platformy aukcyjne dokonują ustalenia indywidualnych wolumenów uprawnień przeznaczonych do sprzedaży na aukcji zgodnie z art. 10 i 12.

Przedmiotowe platformy aukcyjne publikują kalendarz aukcji uprawnień objętych przepisami rozdziału II dyrektywy 2003/87/WE w terminie do dnia 31 października poprzedniego roku lub w najkrótszym możliwym terminie po tej dacie, a w odniesieniu do uprawnień objętych przepisami rozdziału III tej dyrektywy do dnia 15 lipca poprzedniego roku lub w najkrótszym możliwym terminie po tej dacie, pod warunkiem że Komisja poleciła centralnemu administratorowi EUTL, aby zamieścił w EUTL odpowiednią tabelę aukcyjną zgodnie z aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 19 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE. Przedmiotowe platformy aukcyjne dokonują ustalenia i publikacji kalendarzy aukcji wyłącznie po dokonaniu ustalenia i publikacji zgodnie z art. 11 i art. 13 ust. 2 niniejszego rozporządzenia przez platformy aukcyjne wyznaczone na podstawie art. 26 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, chyba że taka platforma aukcyjna nie została jeszcze wyznaczona. Bez uszczerbku dla terminu publikacji kalendarza aukcji dla uprawnień objętych przepisami rozdziału III dyrektywy 2003/87/WE, zainteresowane platformy aukcyjne mogą jednocześnie określić kalendarze aukcji uprawnień objętych przepisami rozdziału II i rozdziału III dyrektywy 2003/87/WE.

Opublikowane kalendarze są zgodne z wszelkimi istotnymi warunkami lub obowiązkami wymienionymi w załączniku III.

5. W przypadku gdy aukcja prowadzona przez platformę aukcyjną wyznaczoną na podstawie art. 30 ust. 1 zostaje unieważniona przez platformę aukcyjną na podstawie art. 7 ust. 5 lub 6 lub art. 9, wolumen sprzedawany na aukcji zostaje rozdzielony zgodnie z art. 7 ust. 8 albo, jeżeli dana platforma aukcyjna przeprowadza mniej niż cztery aukcje w danym roku kalendarzowym, zostaje rozdzielony na dwie następne aukcje zaplanowane na tej samej platformie aukcyjnej.”;

27) uchyla się art. 33;

28) tytuł rozdziału IX otrzymuje brzmienie:

„WYMOGI DOTYCZĄCE WYZNACZENIA MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO PROWADZĄCEGO AUKCJE I WSZYSTKICH PLATFORM AUKCYJNYCH”;

29) w art. 34 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Wymogi mające zastosowanie do prowadzącego aukcje”;

b) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„W trakcie wyznaczania prowadzącego aukcje państwa członkowskie uwzględniają zakres, w jakim kandydaci;”;

(ii) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) są w stanie w odpowiednim czasie pełnić funkcje prowadzącego aukcje, zgodnie z najwyższymi standardami zawodowymi i standardami jakości.”;

30) w art. 35 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się akapit drugi:

„Nie naruszając przepisów akapitu pierwszego, w przypadku gdy jest to przewidziane w dokumentach zamówienia dotyczących wspólnej procedury udzielania zamówień publicznych zgodnie z art. 26 ust. 1, rynek regulowany, którego operator organizuje hurtowy rynek energii elektrycznej zgodnie z definicją w art. 2 pkt 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 (*), ale nie organizuje rynku wtórnego uprawnień lub instrumentów pochodnych bazujących na uprawnieniach, może uczestniczyć w procedurze udzielania zamówień publicznych zgodnie z art. 26 ust. 1 niniejszego rozporządzenia. W takim przypadku jeżeli taki rynek regulowany został wyznaczony jako platforma aukcyjna na podstawie art. 26 ust. 1, a jego operator nie organizuje rynku wtórnego uprawnień lub instrumentów pochodnych bazujących na uprawnieniach do czasu ogłoszenia postępowania o udzielenie zamówienia zgodnie z art. 26 ust. 1, operator ten uzyskuje zezwolenie i organizuje rynek wtórny uprawnień lub instrumentów pochodnych bazujących na uprawnieniach przynajmniej na 60 dni handlowych przed otwarciem pierwszego okresu składania ofert prowadzonego przez daną platformę aukcyjną.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii (Dz.U. L 326 z 8.12.2011, s. 1).”;

b) ust. 3 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) pełny, uczciwy i sprawiedliwy dostęp MŚP objętych systemem unijnym do składania ofert na aukcjach i dostęp do składania ofert na aukcjach przez małe podmioty uczestniczące w systemie, zgodnie z definicjami w art. 27 ust. 1, art. 27a ust. 1 i art. 28a ust. 6 dyrektywy 2003/87/WE;”;

c) ust. 4 akapit pierwszy i drugi otrzymują brzmienie:

„4. Platforma aukcyjna jest wyznaczana na podstawie art. 26 ust. 1 lub art. 30 ust. 1 niniejszego rozporządzenia dopiero wówczas, gdy państwo członkowskie, w którym rynek regulowany będący kandydatem i jego podmiot gospodarczy mają siedzibę, dopilnowało, aby krajowe środki transponujące przepisy tytułu III dyrektywy 2014/65/UE miały w odpowiednim zakresie zastosowanie do sprzedaży na aukcji dwudniowych kontraktów na rynku kasowym lub pięciodniowych kontraktów terminowych typu future.

Platforma aukcyjna jest wyznaczana na podstawie art. 26 ust. 1 i art. 30 ust. 1 niniejszego rozporządzenia dopiero wówczas, gdy państwo członkowskie, w którym rynek regulowany będący kandydatem i jego podmiot gospodarczy mają siedzibę, dopilnowało, aby właściwe organy krajowe tego państwa członkowskiego były w stanie udzielać im zezwolenia i nadzorować je zgodnie z krajowymi środkami transponującymi tytuł VI dyrektywy 2014/65/UE w odpowiednim zakresie.”;

d) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Właściwe organy krajowe państwa członkowskiego, o których mowa w ust. 4 akapit drugi niniejszego artykułu, wyznaczone na podstawie art. 67 ust. 1 dyrektywy 2014/65/UE, podejmują decyzję w sprawie udzielenia zezwolenia rynkowi regulowanemu wyznaczonemu lub przeznaczonemu do wyznaczenia na podstawie art. 26 ust. 1 lub art. 30 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że rynek regulowany i jego podmiot gospodarczy spełniają wymogi przepisów tytułu III dyrektywy 2014/65/UE, transponowanych do krajowego porządku prawnego państwa członkowskiego, w którym mają siedzibę, zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu. Decyzję w sprawie zezwolenia podejmuje się zgodnie z przepisami tytułu VI dyrektywy 2014/65/UE, transponowanymi do krajowego porządku prawnego państwa członkowskiego, w którym mają one siedzibę zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu.

6. Właściwe organy krajowe, o których mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, prowadzą skuteczny nadzór rynku i podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby wymagania określone w tym ustępie były spełnione. W tym celu mają one możliwość wykonywania, bezpośrednio lub przy pomocy innych właściwych organów krajowych wyznaczonych na podstawie art. 67 ust. 1 dyrektywy 2014/65/UE, uprawnień przewidzianych w krajowych środkach transponujących art. 69 tej dyrektywy w odniesieniu do rynku regulowanego i jego podmiotu gospodarczego, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu.

Państwo członkowskie każdego z właściwych organów krajowych, o których mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, zapewnia, aby krajowe środki transponujące art. 70, 71 i 74 dyrektywy 2014/65/UE miały zastosowanie w odniesieniu do osób odpowiedzialnych za niedopełnienie swoich obowiązków wynikających z tytułu III dyrektywy 2014/65/UE, transponowanych do krajowego porządku prawnego państwa członkowskiego, w którym mają siedzibę zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu.

Do celów niniejszego ustępu krajowe środki transponujące art. 79–87 dyrektywy 2014/65/UE stosuje się do współpracy między właściwymi organami krajowymi różnych państw członkowskich oraz z Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych ustanowionym na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 (*).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylecia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).”;

31) tytuł rozdziału X otrzymuje brzmienie:

„ZGŁASZANIE TRANSAKCJI”;

32) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 36

Obowiązek zgłaszania transakcji

1. Platforma aukcyjna zgłasza właściwemu organowi krajowemu wyznaczonemu zgodnie z art. 67 ust. 1 dyrektywy 2014/65/UE kompletne i dokładne informacje dotyczące każdej transakcji zawartej na platformie aukcyjnej, która skutkuje przekazaniem uprawnień do emisji zwycięskim oferentom.

2. Zgłoszenia transakcji, o których mowa w ust. 1, składa się tak szybko, jak to możliwe i nie później niż do końca dnia handlowego następującego po transakcji, o której mowa.

3. W przypadku gdy zwycięski oferent jest osobą prawną, zgłaszając oznaczenie używane do identyfikacji zwycięskiego oferenta zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu platforma aukcyjna wykorzystuje identyfikator podmiotu prawnego, o którym mowa w art. 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/590 (*).

4. Platforma aukcyjna odpowiada za kompletność, dokładność i terminowe przedkładanie zgłoszeń. O ile istnieją szczegółowe informacje dotyczące transakcji, które nie są dostępne dla platform aukcyjnych, oferenci i prowadzący aukcje przedkładają takie informacje platformie aukcyjnej.

Jeżeli w zgłoszeniach transakcji występują błędy lub pominięcia, platforma aukcyjna dokonująca zgłoszenia transakcji koryguje informacje i przedkłada skorygowane zgłoszenie właściwemu organowi krajowemu.

5. Zgłoszenie zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu obejmuje w szczególności nazwę uprawnień lub instrumentów pochodnych bazujących na uprawnieniach, ilość kupioną, daty i godziny realizacji transakcji, ceny transakcyjne, oznaczenie używane w celu identyfikacji zwycięskich oferentów oraz, w stosownych przypadkach, klientów, na rzecz których transakcja została przeprowadzona.

Zgłoszenie sporządza się na podstawie norm i formatów określonych w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2017/590 i zawiera ono wszystkie istotne szczegóły, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/590.

(*) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/590 z dnia 28 lipca 2016 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących zgłaszania transakcji właściwym organom (Dz.U. L 87 z 31.3.2017, s. 449).”;

33) uchyla się art. 37–43;

34) art. 44 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Platforma aukcyjna, w tym połączony(-e) z nią system(-y) rozliczeniowy(-e) lub rozrachunkowy(-e), dokonuje transferu płatności dokonanych przez oferentów lub ich następców prawnych, wynikających ze sprzedaży na aukcji uprawnień objętych przepisami rozdziałów II i III dyrektywy 2003/87/WE na rzecz prowadzących aukcje, którzy sprzedali na aukcji dane uprawnienia.”;

35) art. 46 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 46

Transfer uprawnień sprzedawanych na aukcji

Transferu uprawnień sprzedawanych na aukcji prowadzonej przez każdą platformę aukcyjną dokonuje się przez rejestr Unii, przed otwarciem okresu składania ofert, na wyznaczony rachunek posiadania, gdzie są przechowywane w depozycie przez system rozliczeniowy lub rozrachunkowy działający jako powiernik do czasu ich dostarczenia zwycięskim oferentom lub ich następcom prawnym, na podstawie wyników aukcji, zgodnie z mającymi zastosowanie aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 19 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE.”;

36) w art. 51 ust. 1 dodaje się drugi akapit w brzmieniu:

„Nie naruszając przepisów akapitu pierwszego, w przypadku gdy jest to przewidziane w dokumentach zamówienia dotyczących procedur udzielania zamówień publicznych na podstawie art. 26 ust. 1 lub art. 30 ust. 5, operator platformy aukcyjnej może zwiększyć opłaty uiszczane przez zwycięskich oferentów zgodnie z art. 52 ust. 1 niniejszego rozporządzenia do maksymalnie 120 % porównywalnych standardowych opłat wnoszonych przez nabywców uprawnień na rynku wtórnym w latach, w których wolumeny aukcji zostały zmniejszone o więcej niż 200 mln uprawnień na podstawie decyzji (UE) 2015/1814.”;

37) w art. 52 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Nie naruszając przepisów ust. 2, koszty usług określonych w art. 27 ust. 1 i art. 31 są pokrywane z opłat wnoszonych przez oferentów, z wyjątkiem wszelkich kosztów uzgodnień między prowadzącym aukcję i platformą aukcyjną – o których mowa w art. 22 ust. 2 i 3 – pozwalających prowadzącemu aukcję na sprzedaż na aukcji uprawnień w imieniu wyznaczającego państwa członkowskiego, które są ponoszone przez państwo członkowskie sprzedające uprawnienia na aukcji, z wyłączeniem kosztów wszelkich systemów rozliczeniowych lub rozrachunkowych połączonych z daną platformą aukcyjną.”;

b) ust. 2 akapity pierwszy, drugi i trzeci otrzymują brzmienie:

„2. Nie naruszając przepisów akapitu trzeciego warunki umowy dotyczącej wspólnego udzielania zamówień, o której mowa w art. 26 ust. 6 akapit pierwszy lub umowy wyznaczającej platformę aukcyjną zgodnie z art. 26 ust. 1 mogą stanowić odstępstwo od przepisów ust. 1 niniejszego artykułu poprzez nałożenie na te państwa członkowskie, które powiadomiły Komisję na podstawie art. 30 ust. 4 o swojej decyzji dotyczącej nieuczestniczenia we wspólnym działaniu określonym w art. 26 ust. 1, lecz następnie korzystają z platformy aukcyjnej wyznaczonej na podstawie art. 26 ust. 1, wymogu zapłaty na rzecz danej platformy aukcyjnej, w tym systemu(-ów) rozliczeniowego(-ych) lub systemu(-ów) rozrachunkowego(-ych) powiązanego(-ych) z nią, kosztów usług przewidzianych w art. 27 ust. 1 związanych z wolumenem uprawnień, które to państwo członkowskie sprzedaje od momentu rozpoczęcia sprzedaży na aukcji za pośrednictwem platformy aukcyjnej wyznaczonej na podstawie art. 26 ust. 1, do czasu zakończenia lub wygaśnięcia okresu wyznaczenia tej platformy aukcyjnej.

Powyższe stosuje się również do państw członkowskich, które nie przyłączyły się do wspólnego działania określonego w art. 26 ust. 1 w ciągu sześciu miesięcy od wejścia w życie umowy dotyczącej wspólnego udzielania zamówień, o której mowa w art. 26 ust. 6 akapit pierwszy.

Akapit pierwszy nie ma zastosowania, jeżeli państwo członkowskie przyłącza się do wspólnego działania określonego w art. 26 ust. 1 po upływie okresu wyznaczenia, o którym mowa w art. 30 ust. 5 akapit drugi, lub jeżeli korzysta ono z platformy aukcyjnej wyznaczonej na podstawie art. 26 ust. 1 w celu sprzedaży swojej części uprawnień w przypadku braku wpisu do wykazu na podstawie art. 30 ust. 7 platformy aukcyjnej, która była przedmiotem powiadomienia na podstawie art. 30 ust. 6.”;

c) uchyla się ust. 3;

38) art. 53 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 53

Monitorowanie aukcji

1. Do końca każdego miesiąca platforma aukcyjna wyznaczona na podstawie art. 26 ust. 1 lub art. 30 ust. 1 składa sprawozdanie z realizacji aukcji, które przeprowadziła w poprzednim miesiącu, w szczególności w odniesieniu do:

- a) uczciwego i otwartego dostępu;
- b) przejrzystości;
- c) kształtowania cen;
- d) technicznych i operacyjnych aspektów realizacji umowy wyznaczającej daną platformę aukcyjną;
- e) związku między procesami aukcyjnymi a rynkiem wtórnym w odniesieniu do informacji, o których mowa w lit. a) – d);
- f) wszelkich dowodów na zachowania antykonkurencyjne, nadużycia na rynku, pranie pieniędzy, finansowanie terroryzmu lub działalność przestępczą, o których platforma aukcyjna została poinformowana w trakcie wykonywania swoich funkcji zgodnie z art. 27 lub art. 31 ust. 1;
- g) każdego naruszenia niniejszego rozporządzenia lub niezgodności z celami określonymi w art. 10 ust. 4 dyrektywy 2003/87/WE, o których poinformowano platformę aukcyjną, podczas wykonywania jej funkcji zgodnie z art. 27 lub art. 31 ust. 1 niniejszego rozporządzenia;
- h) działań podjętych w następstwie wszelkich informacji zgłoszonych zgodnie z lit. a)–g).

Ponadto do dnia 31 stycznia każdego roku platforma aukcyjna udostępnia również podsumowanie i analizę tych miesięcznych sprawozdań z poprzedniego roku.

2. Platforma aukcyjna wyznaczona na podstawie art. 26 ust. 1 lub art. 30 ust. 1 niniejszego rozporządzenia przekazuje sprawozdania, o których mowa w ust. 1, Komisji, wyznaczającym ją państwom członkowskim oraz właściwemu organowi krajowemu wyznaczonemu zgodnie z art. 22 rozporządzenia (UE) nr 596/2014.

3. Odpowiednie instytucje zamawiające monitorują wykonywanie umów wyznaczających platformy aukcyjne. Państwa członkowskie, które wyznaczają platformę aukcyjną zgodnie z art. 30 ust. 1, powiadamiają Komisję o każdym przypadku niewywiązania się przez tę platformę aukcyjną z umowy wyznaczającej ją, który może mieć znaczący wpływ na procesy aukcyjne.

4. Zgodnie z art. 10 ust. 4 dyrektywy 2003/87/WE Komisja, w imieniu państw członkowskich uczestniczących we wspólnym działaniu określonym w art. 26 ust. 1, oraz państwa członkowskie, które wyznaczają platformę aukcyjną na podstawie art. 30 ust. 1, publikują zbiorcze sprawozdania dotyczące elementów wymienionych w ust. 1 lit. a)–h) niniejszego artykułu.

5. Prowadzący aukcje, platformy aukcyjne oraz nadzorujące ich właściwe organy krajowe aktywnie współpracują i przekazują na żądanie Komisji wszelkie będące w ich posiadaniu informacje dotyczące aukcji, które są w uzasadniony sposób niezbędne do monitorowania aukcji.

6. Właściwe organy krajowe nadzorujące instytucje kredytowe i przedsiębiorstwa inwestycyjne oraz właściwe organy krajowe nadzorujące osoby, którym wydano zezwolenie na składanie ofert w imieniu innych podmiotów na podstawie art. 18 ust. 2, w ramach swoich kompetencji aktywnie współpracują z Komisją, w zakresie w jakim jest to niezbędne do monitorowania aukcji.

7. Obowiązki nałożone na właściwe organy krajowe w ust. 5 i 6 wypełniane są z należytych poszanowaniem tajemnicy zawodowej, jakimi organy te podlegają na mocy prawa Unii Europejskiej.”;

39) w art. 54 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit pierwszy lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) monitorowanie transakcji realizowanych przez osoby dopuszczone do składania ofert na podstawie art. 19 ust. 1, 2 i 3 oraz osoby zdefiniowane w art. 3 pkt 26, za pomocą jej systemów w celu wykrycia naruszeń zasad, o których mowa w lit. b) niniejszego akapitu, nieuczciwych lub nieprawidłowych warunków sprzedaży na aukcji lub zachowań, które mogą prowadzić do nadużyć na rynku.”;

b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) żądać wszelkich informacji od oferenta, na podstawie art. 19 ust. 2 i 3 oraz art. 20 ust. 5 i 7, do celów monitorowania relacji z tym oferentem po jego dopuszczeniu do składania ofert na aukcjach, w trakcie trwania tych relacji oraz w okresie pięciu lat od ich zakończenia.”;

(ii) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) żądać od wszystkich osób dopuszczonych do składania ofert niezwłocznego powiadamiania danej platformy aukcyjnej o wszelkich zmianach odnośnie do informacji przekazanych jej na podstawie art. 19 ust. 2 i 3 oraz art. 20 ust. 5 i 7.”;

40) art. 55 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 55

Powiadamianie o przypadkach prania pieniędzy, finansowania terroryzmu lub działalności przestępczej

1. Właściwe organy krajowe, o których mowa w art. 48 ust. 1 dyrektywy (UE) 2015/849, monitorują i podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia zgodności platformy aukcyjnej wyznaczonej na podstawie art. 26 ust. 1 lub art. 30 ust. 1 niniejszego rozporządzenia z zastosowaniem środków należytej staranności wobec klienta, o których mowa w art. 19 ust. 2 lit. e) i art. 20 ust. 10 niniejszego rozporządzenia, z obowiązkiem odmowy udzielenia dopuszczenia do składania ofert, cofnięcia lub zawieszenia dopuszczenia już udzielonego na podstawie art. 21 ust. 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, wymogów dotyczących monitorowania i prowadzenia dokumentacji określonych w art. 54 niniejszego rozporządzenia oraz wymogów dotyczących powiadamiania określonych w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu.

Właściwe organy krajowe, o których mowa w akapicie pierwszym, posiadają uprawnienia określone w krajowych środkach transponujących art. 48 ust. 2 i 3 dyrektywy (UE) 2015/849.

Platforma aukcyjna wyznaczona na podstawie art. 26 ust. 1 lub art. 30 ust. 1 może odpowiadać za naruszenie przepisów art. 20 ust. 7 i 10, art. 21 ust. 1 i 2 oraz art. 54 niniejszego rozporządzenia oraz ust. 2 i 3 niniejszego artykułu. W tym zakresie zastosowanie mają krajowe środki transponujące art. 58–62 dyrektywy (UE) 2015/849.

2. Platforma aukcyjna wyznaczona na podstawie art. 26 ust. 1 lub 30 ust. 1, jej dyrektorzy i pracownicy współpracują w pełni z FIU poprzez niezwłoczne:

- a) informowanie FIU – z własnej inicjatywy – również w drodze przekazania zgłoszenia, jeżeli wiedzą, podejrzewają lub mają uzasadnione podstawy, aby podejrzewać, że określone środki finansowe związane z aukcjami, niezależnie od kwoty, o jaką chodzi, są dochodami pochodzącymi z działalności przestępczej lub są powiązane z finansowaniem terroryzmu, a także poprzez niezwłoczne odpowiadanie na wnioski FIU o udzielenie dodatkowych informacji w takich przypadkach;
- b) bezpośrednio dostarczanie FIU, na jej wniosek, wszelkich niezbędnych informacji.

Zgłaszane są wszystkie podejrzane transakcje, w tym próby przeprowadzenia takich transakcji.

3. Informacje, o których mowa w ust. 2, przekazuje się FIU państwa członkowskiego, na którego terytorium znajduje się dana platforma aukcyjna.

W krajowych środkach transponujących polityki i procedury w zakresie komunikacji i zapewnienia przestrzegania przepisów, o których mowa w art. 33 ust. 2 dyrektywy (UE) 2015/849, wyznacza się osobę lub osoby odpowiedzialne za przekazywanie informacji zgodnie z niniejszym artykułem.

4. Państwo członkowskie, na którego terytorium znajduje się platforma aukcyjna wyznaczona na podstawie art. 26 ust. 1 lub art. 30 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, zapewnia stosowanie krajowych środków transponujących art. 37–39, art. 42, art. 45 ust. 1 oraz art. 46 dyrektywy (UE) 2015/849 w odniesieniu do danej platformy aukcyjnej.”;

41) art. 56 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Platforma aukcyjna wyznaczona na podstawie art. 26 ust. 1 lub art. 30 ust. 1 niniejszego rozporządzenia powiadamia właściwe organy krajowe zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 596/2014 oraz ze środkami krajowymi transponującymi art. 54 dyrektywy 2014/65/UE o podejrzeniach o nadużycie na rynku lub usiłowanie popełnienia nadużycia na rynku przez osobę dopuszczoną do składania ofert na aukcjach lub przez jakąkolwiek osobę, w imieniu której działa osoba dopuszczona do składania ofert na aukcjach.

2. Dana platforma aukcyjna powiadamia Komisję o fakcie dokonania powiadomienia na podstawie ust. 1, wskazując działania naprawcze, jakie podjęła lub proponuje podjąć w celu przeciwdziałania nieprawidłowościom, o których mowa w ust. 1.”;

42) art. 57 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Każda platforma aukcyjna może wprowadzić, po konsultacji z Komisją i uzyskaniu jej opinii w tym względzie, maksymalną wielkość oferty bądź wszelkie inne środki zaradcze niezbędne do zmniejszenia rzeczywistego lub potencjalnego dostrzegalnego ryzyka wystąpienia nadużyć na rynku, prania pieniędzy, finansowania terroryzmu lub innej działalności przestępczej, a także zachowań antykonkurencyjnych, pod warunkiem że wprowadzenie maksymalnej wielkości oferty lub wszelkich innych środków zaradczych skutecznie zmniejszy dane ryzyko. Komisja może zasięgnąć opinii zainteresowanych państw członkowskich i uzyskać ich opinię na temat propozycji przedstawionej przez daną platformę aukcyjną. Platforma aukcyjna uwzględni opinię Komisji w jak największym stopniu.

2. Maksymalna wielkość oferty jest wyrażana jako odsetek całkowitej liczby uprawnień sprzedawanych na danej aukcji albo jako odsetek całkowitej liczby uprawnień sprzedawanych na aukcji w danym roku, w zależności od tego, które z tych rozwiązań może być najbardziej właściwe w stosunku do ryzyka wystąpienia nadużyć na rynku.”;

43) w art. 59 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 uchyla się lit. b);

b) ust. 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) odmawiają złożenia oferty w imieniu klienta, jeżeli mają uzasadnione podstawy, aby podejrzewać występowanie przypadku prania pieniędzy, finansowania terroryzmu, działalności przestępczej lub nadużyć na rynku, z zastrzeżeniem krajowych przepisów transponujących art. 35 i 39 dyrektywy (UE) 2015/849;”;

c) ust. 3 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) przedstawiają wszelkie informacje, których zażąda – w celu wypełnienia swoich funkcji na mocy niniejszego rozporządzenia – którakolwiek z platform aukcyjnych, na których zostali dopuszczeni do składania ofert;”;

d) ust. 5 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) przestrzegają obowiązków wynikających z przepisów krajowych transponujących dyrektywę (UE) 2015/849;”;

44) uchyla się art. 60 ust. 2;

45) w art. 61 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Platforma aukcyjna ogłasza wyniki każdej przeprowadzonej aukcji, w tym co najmniej następujące informacje:

a) wolumen uprawnień sprzedawanych na aukcji;

b) cena rozliczenia aukcji w euro;

c) całkowity wolumen złożonych ofert;

d) całkowita liczba oferentów oraz liczba zwycięskich oferentów;

e) w przypadku unieważnienia aukcji – aukcje, na które zostanie przeniesiony dany wolumen uprawnień;

f) całkowite dochody z aukcji;

g) podział dochodów między państwa członkowskie w przypadku platform aukcyjnych wyznaczonych na podstawie art. 26 ust. 1.

2. Platforma aukcyjna ogłasza wyniki każdej aukcji tak szybko, jak to jest w rozsądny sposób wykonalne. Informacje na temat wyników aukcji zgodnie z ust. 1 lit. a) i b) ogłasza się nie później niż 5 minut po zamknięciu okresu składania ofert; informacje na temat wyników aukcji zgodnie z ust. 1 lit. c)–g) ogłasza się nie później niż 15 minut po zamknięciu okresu składania ofert.”;

b) w ust. 3 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„W tym samym czasie, gdy platforma aukcyjna ogłasza zgodnie z ust. 2 informacje wymienione w ust. 1 lit. a) i b), powiadamia ona każdego zwycięskiego oferenta składającego oferty za pośrednictwem jej systemów.”;

46) w art. 62 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) skreśla się lit. f);

(ii) lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) tajemnice handlowe przekazane przez osoby uczestniczące w konkurencyjnej procedurze udzielania zamówień publicznych mającej na celu wyznaczenie platformy aukcyjnej;”;

- b) w ust. 3 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) skreśla się lit. f);
 - (ii) skreśla się lit. h);
 - (iii) uchyla się lit. j) ppkt (iii);
- c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:
- „4. Środki wymagane do zapewnienia, aby informacje poufne nie były bezprawnie ujawniane, a także konsekwencje ewentualnego bezprawnego ich ujawnienia przez platformę aukcyjną, w tym przez wszelkie osoby zatrudnione do pracy na jej rzecz, określa się w umowie wyznaczającej platformę aukcyjną.
5. Informacje poufne uzyskane przez platformę aukcyjną, w tym przez wszelkie osoby zatrudnione na jej rzecz, są wykorzystywane wyłącznie do celów wykonywania ich obowiązków lub sprawowania funkcji w odniesieniu do aukcji.”;
- d) w ust. 6 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:
- „Ustępy 1–5 nie wykluczają wymiany informacji poufnych między platformą aukcyjną a.”;
- e) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
- „7. Każda osoba, która pracuje lub pracowała dla platformy aukcyjnej, zaangażowana w aukcje, ma obowiązek przestrzegania tajemnicy zawodowej oraz zapewnia ochronę informacji poufnych na podstawie niniejszego artykułu.”;
- 47) art. 63 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Pisemne informacje dostarczone przez platformę aukcyjną na podstawie art. 60 ust. 1 i ust. 3 lub na podstawie umowy wyznaczającej ją, które nie są opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, sporządzane są w języku przyjętym w dziedzinie finansów międzynarodowych.”;
- 48) art. 64 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Państwa członkowskie, w których nadzorowany jest rynek regulowany wyznaczony jako platforma aukcyjna na podstawie art. 26 ust. 1 lub art. 30 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, lub jego podmiot gospodarczy, dopilnowują, aby wszelkie decyzje podejmowane w ramach mechanizmu pozasądowego rozstrzygania sporów, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, były właściwie uzasadnione i podlegały prawu odwołania się do sądów, o którym mowa w art. 74 ust. 1 dyrektywy 2014/65/UE. Wspomniane prawo pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich praw do odwoływania się bezpośrednio do sądów lub właściwych organów administracyjnych przewidzianych w krajowych środkach transponujących art. 74 ust. 2 dyrektywy 2014/65/UE.”;
- 49) załącznik I zastępuje się załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia;
- 50) w załączniku III wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia;
- 51) uchyla się załącznik IV.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 sierpnia 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Załącznik I do rozporządzenia (UE) nr 1031/2010 otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK I

**Wzór powiadomienia o dobrowolnym anulowaniu przez państwo członkowskie zgodnie z art. 12
ust. 4 dyrektywy 2003/87/WE**

Powiadomienie na podstawie art. 12 ust. 4 dyrektywy 2003/87/WE		
1.	Państwo członkowskie i organ publiczny składający powiadomienie:	
2.	Data powiadomienia:	
3.	Identyfikator zamkniętej instalacji wytwarzania energii elektrycznej (»instalacja«) na terytorium państwa członkowskiego zgodnie z danymi zarejestrowanymi w EUTL, ustanowionymi w akcie delegowanym przyjętym zgodnie z art. 19 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE, w tym:	
a)	Nazwa instalacji:	
b)	Identyfikator instalacji stosowany w EUTL:	
c)	Nazwa operatora instalacji:	
4.	Data zamknięcia instalacji i cofnięcia zezwolenia na emisję gazów cieplarnianych:	
5.	Opis i odniesienie do dodatkowych środków krajowych, które doprowadziły do zamknięcia instalacji:	
6.	Zweryfikowane raporty na temat wielkości emisji z instalacji za pięć lat poprzedzających rok jej zamknięcia:	
7.	Całkowity wolumen uprawnień, które mają zostać anulowane:	
8.	Lata, na które uprawnienia mają zostać anulowane:	
9.	Dokładny wolumen uprawnień, które mają zostać anulowane każdego roku, o którym mowa w pkt 8:”	

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku III do rozporządzenia (UE) nr 1031/2010 wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Platformy aukcyjne inne niż wyznaczone na podstawie art. 26 ust. 1, wyznaczające je państwa członkowskie oraz wszelkie mające zastosowanie warunki lub obowiązki, o których mowa w art. 30 ust. 7”;

2) uchyla się pkt 1, 2 i 3;

3) w pkt 4 w wierszu szóstym „Obowiązki” uchyla się ppkt 5.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2019/1869**z dnia 7 listopada 2019 r.****w sprawie zmiany i sprostowania załącznika I do dyrektywy 2002/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do maksymalnych zawartości niektórych substancji niepożądanych w paszach****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2002/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 maja 2002 r. w sprawie niepożądanych substancji w paszach zwierzęcych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2002/32/WE stanowi, że zakazane jest stosowanie produktów przeznaczonych na paszę, w których zawartość niepożądanych substancji przekracza maksymalne zawartości określone w załączniku I do tej dyrektywy.
- (2) Właściwe organy i zainteresowane podmioty działające na rynku pasz przekazały dane, z których wynika, że maksymalna zawartość arsenu ogółem w materiałach paszowych pochodzenia roślinnego wynosząca 2 mg/kg nie jest możliwa do osiągnięcia w przypadku materiałów paszowych leonardyt i torf. Aby zapewnić zaopatrzenie, należy zatem zwiększyć maksymalną zawartość arsenu ogółem w tych materiałach paszowych. Zwiększenie to nie spowoduje negatywnego wpływu na zdrowie zwierząt ani ludzi, jako że maksymalna zawartość ustanowiona dla arsenu w mieszankach paszowych uzupełniających i mieszankach paszowych pełnoporcjowych nie ulega zmianie.
- (3) Zainteresowane podmioty działające na rynku pasz przekazały dane, z których wynika, że maksymalna zawartość arsenu ogółem w dodatkach paszowych należących do grupy funkcjonalnej związków pierwiastków śladowych wynosząca 30 mg/kg nie jest możliwa do osiągnięcia w przypadku pierwiastka śladowego trihydroksychlorek dimanganu. Należy zatem zwiększyć maksymalną zawartość arsenu ogółem w trihydroksychlorku dimanganu w oparciu o dane uzyskane metodą analityczną spektrometrii mas z jonizacją w plazmie indukcyjnie sprzężonej (ICP-MS). Laboratorium referencyjne UE ds. metali i związków azotowych potwierdziło, że metoda ta zapewnia prawidłowe wyniki w odniesieniu do obecności arsenu w pierwiastkach śladowych. Zwiększenie to nie spowoduje negatywnego wpływu na zdrowie zwierząt ani ludzi, jako że maksymalna zawartość ustanowiona dla arsenu w mieszankach paszowych uzupełniających i mieszankach paszowych pełnoporcjowych nie ulega zmianie.
- (4) Wspólne Centrum Badawcze Komisji Europejskiej, we współpracy z zainteresowanymi stronami, zbadało pewne ustalenia dotyczące fluoru w morskich algach wapiennych. W wyniku tego badania ustalono, że w niektórych przypadkach występowanie w zakresie tła fluoru w morskich algach wapiennych przekracza maksymalną zawartość ustanowioną dla fluoru w morskich algach wapiennych. Należy zatem zwiększyć maksymalną zawartość fluoru w morskich algach wapiennych z 1 000 mg/kg do 1 250 mg/kg. Zwiększenie to nie spowoduje negatywnego wpływu na zdrowie zwierząt ani ludzi, jako że maksymalna zawartość ustanowiona dla fluoru w mieszankach paszowych uzupełniających i mieszankach paszowych pełnoporcjowych nie ulega zmianie.
- (5) Rozporządzeniem Komisji (UE) 2017/2229⁽²⁾ zmieniono załącznik I do dyrektywy 2002/32/WE w odniesieniu do między innymi ołowiu. Dla zachowania przejrzystości zastąpiono całą pozycję dotyczącą ołowiu. W przypadku tego zastąpienia w wykazie materiałów paszowych, w odniesieniu do których stosuje się maksymalną zawartość wynoszącą 15 mg/kg, błędnie pominięto materiał paszowy wapienne muszle morskie. W rozporządzeniu (UE) 2017/2229 ustanowiono również nową maksymalną zawartość dla ołowiu w tlenku dimiedzi. Jednak nazwą tego dodatku stosowaną przez Międzynarodową Unię Chemii Czystej i Stosowanej (IUPAC) jest tlenek miedzi(II). Zgodnie z zaleceniem Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności („EFSA”) zawartym w opinii w sprawie tlenku miedzi⁽³⁾ w odniesieniu do tego dodatku należy stosować nazwę tlenek miedzi(II), co nie miało miejsca w angielskiej, słowackiej i włoskiej wersji językowej rozporządzenia. Błędy te należy sprostować.

⁽¹⁾ Dz.U. L 140 z 30.5.2002, s. 10.⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/2229 z dnia 4 grudnia 2017 r. zmieniające załącznik I do dyrektywy 2002/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do maksymalnych zawartości ołowiu, rtęci, melaminy i dekokwinatu (Dz.U. L 319 z 5.12.2017, s. 6).⁽³⁾ Dziennik EFSA 2015; 13(4):4057.

- (6) Niektóre materiały paszowe należące do kategorii „ryby, inne zwierzęta wodne i ich produkty pochodne” są wprowadzane do obrotu jako wilgotny materiał paszowy w puszkach do bezpośredniego karmienia psów i kotów. Ponieważ ten wilgotny materiał paszowy w puszkach zastępuje mieszankę paszową, należy w odniesieniu do niego stosować taką samą maksymalną zawartość rtęci jak maksymalna zawartość stosowana w odniesieniu do mieszanek paszowych, jako że zmiana ta nie wpływa niekorzystnie na zdrowie zwierząt.
- (7) EFSA przyjął oświadczenie naukowe na temat obecności wolnego gossypolu w całych nasionach bawełny ⁽⁴⁾. Stwierdził on, że nie jest konieczne uaktualnienie opinii naukowej dotyczącej zagrożeń dla zdrowia zwierząt związanych z obecnością gossypolu jako niepożądanego składnika w paszach. Biorąc pod uwagę dane dotyczące występowania określone w tym oświadczeniu, należy ustanowić większą maksymalną zawartość wolnego gossypolu w materiale paszowym nasiona bawełny. Zwiększenie to nie spowoduje negatywnego wpływu na zdrowie zwierząt, jako że maksymalna zawartość ustanowiona dla wolnego gossypolu w mieszankach paszowych pełnoporcjowych nie ulega zmianie.
- (8) W dyrektywie 2002/32/WE ustanowiono maksymalną zawartość dla dioksyn, sumy dioksyn i dioksynopodobnych PCB oraz niedioksynopodobnych PCB jedynie w niektórych dodatkach paszowych należących do grup funkcjonalnych spoiw i środków przeciwbrylających. Jednakże ostatnie ustalenia zgłoszone za pośrednictwem systemu wczesnego ostrzegania o niebezpiecznej żywności i paszach wskazują na wysoki poziom dioksyn i dioksynopodobnych PCB w innych dodatkach paszowych należących do tej grupy funkcjonalnej. Należy zatem ustanowić maksymalną zawartość dla dioksyn i PCB we wszystkich dodatkach paszowych należących do grup funkcjonalnych spoiw i środków przeciwbrylających. Ponadto te maksymalne zawartości powinny mieć zastosowanie również w przypadku, gdy te same dodatki paszowe są dozwolone w grupach funkcjonalnych „Substancje służące do kontroli zanieczyszczenia radionuklidami” i „Substancje redukujące zanieczyszczenie paszy mikotoksynami”.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2002/32/WE.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 2002/32/WE wprowadza się zmiany i sprostowania zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 listopada 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽⁴⁾ <https://efsa.onlinelibrary.wiley.com/doi/epdf/10.2903/j.efsa.2017.4850>

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do dyrektywy 2002/32/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w sekcji I wiersz 1, „Arsen”, otrzymuje brzmienie:

Substancja niepożądana	Produkty przeznaczone na paszę	Maksymalna zawartość w mg/kg (ppm) odpowiadająca paszy o zawartości wilgoci 12 %
„1. Arsen ⁽¹⁾ ”	Materiały paszowe	2
	z wyjątkiem:	
	— mączki sporządzonej z trawy, z suszonej lucerny i z suszonej koniczyny oraz suszonych wysłodków buraczanych i suszonych wysłodków buraczanych melasowanych,	4
	— makuchu z rdzenia palmy,	4 ⁽²⁾
	— torfu, leonardytu,	5 ⁽²⁾
	— fosforanów oraz morskich alg wapiennych,	10
	— węgla wapnia; węgla wapniowo-magnezowego ⁽¹⁰⁾ ; wapiennych muszli morskich,	15
	— tlenku magnezu; węgla magnezu,	20
	— ryb, innych zwierząt wodnych i produktów z nich otrzymanych,	25 ⁽²⁾
	— mączek z wodorostów morskich oraz materiałów paszowych uzyskanych z wodorostów morskich.	40 ⁽²⁾
	Cząstki żelaza stosowane jako znacznik	50
	Dodatki paszowe należące do grupy funkcjonalnej związków pierwiastków śladowych	30
	z wyjątkiem:	
	— pentahydratu siarczanu miedzi(II); węgla miedzi(II); trihydroksychloru dimiedzi; węgla żelaza(II), trihydroksychloru dimanganu,	50
	— tlenku cynku; tlenku manganu(II); tlenku miedzi(II).	100
	Mieszanki paszowe uzupełniające	4
	z wyjątkiem:	12
	— mieszanek paszowych mineralnych,	
	— mieszanek paszowych uzupełniających dla zwierząt domowych, zawierających ryby, inne zwierzęta wodne i ich produkty pochodne lub mączki z wodorostów morskich oraz materiały paszowe uzyskane z wodorostów morskich,	10 ⁽²⁾
	— postaci użytkowych o przedłużonym działaniu pasz przeznaczonych do szczególnych potrzeb żywieniowych, o stężeniu pierwiastków śladowych przekraczającym 100-krotność ustalonej maksymalnej zawartości w mieszankach paszowych pełnoporcjowych.	30
	Mieszanki paszowe pełnoporcjowe	2
	z wyjątkiem:	
	— mieszanek paszowych pełnoporcjowych dla ryb i zwierząt futerkowych,	10 ⁽²⁾
	— mieszanek paszowych pełnoporcjowych dla zwierząt domowych, zawierających ryby, inne zwierzęta wodne i ich produkty pochodne lub mączki z wodorostów morskich oraz materiały paszowe uzyskane z wodorostów morskich.	10 ⁽²⁾ ”

- 2) w sekcji I wiersz 3, „Fluor”, w kolumnie „Maksymalna zawartość w mg/kg (ppm) odpowiadająca paszy o zawartości wilgoci 12 %”, wartość w odniesieniu do maksymalnej zawartości w morskich algach wapiennych zastępuje się wartością „1 250”;
- 3) w sekcji I wiersz 4, „Ołów”, otrzymuje brzmienie:

Substancja niepożądana	Produkty przeznaczone na paszę	Maksymalna zawartość w mg/kg (ppm) odpowiadająca paszy o zawartości wilgoci 12 %
„4. Ołów ⁽¹²⁾	Materiały paszowe	10
	z wyjątkiem:	30
	— zielonki ⁽³⁾ ,	15
	— fosforanów, morskich alg wapiennych oraz wapiennych muszli morskich,	20
	— węglanu wapnia, węglanu wapniowo-magnezowego ⁽¹⁰⁾ ,	5
	— drożdży.	100
	Dodatki paszowe należące do grupy funkcjonalnej związków pierwiastków śladowych	400
	z wyjątkiem:	200
	— tlenku cynku,	30
	— tlenku manganu(II), węglanu żelaza(II), węglanu miedzi(II), tlenku miedzi(I).	60
	Dodatki paszowe należące do grupy funkcjonalnej spoiw i środków przeciwzbrylających	200
	z wyjątkiem:	10
	— klinoptylolitu pochodzenia wulkanicznego; natrolitu-fonolitu.	15

- 4) w sekcji I wiersz 5, „Rtęć”, otrzymuje brzmienie:

Substancja niepożądana	Produkty przeznaczone na paszę	Maksymalna zawartość w mg/kg (ppm) odpowiadająca paszy o zawartości wilgoci 12 %
„5. Rtęć ⁽⁴⁾	Materiały paszowe	0,1
	z wyjątkiem:	0,5
	— ryb, innych zwierząt wodnych i ich produktów pochodnych, przeznaczonych do produkcji mieszanek paszowych dla zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność,	1,0 ⁽¹³⁾

Substancja niepożądana	Produkty przeznaczone na paszę	Maksymalna zawartość w mg/kg (ppm) odpowiadająca paszy o zawartości wilgoci 12 %
	— ryb, innych zwierząt wodnych i ich produktów pochodnych, jako wilgotny materiał paszowy w puszkach do bezpośredniego karmienia psów i kotów,	0,3
	— węglanu wapnia; węglanu wapniowo-magnezowego ⁽¹⁰⁾ .	0,3
	Mieszanki paszowe	0,1
	z wyjątkiem:	0,2
	— mieszanek paszowych mineralnych,	
	— mieszanek paszowych dla ryb,	0,2
	— mieszanek paszowych dla psów, kotów, ryb ozdobnych i zwierząt futerkowych.	0,3

- 5) w sekcji III wiersz 1, „Wolny gossypol”, w kolumnie „Maksymalna zawartość w mg/kg (ppm) odpowiadająca paszy o zawartości wilgoci 12 %”, wartość w odniesieniu do maksymalnej zawartości w nasionach bawełny zastępuje się wartością „6 000”;
- 6) w sekcji V wiersz 1, „Dioksyny”, w kolumnie „Produkty przeznaczone na paszę”, czwarty wpis dotyczący dodatków paszowych: glina kaolinowa, wermikulit, natrolit-fonolit, gliniany wapnia syntetyczne i klinoptylolit pochodzenia osadowego należące do grupy funkcjonalnej spoiw i środków przeciwbrylających otrzymuje brzmienie:

„Dodatki paszowe należące do grupy funkcjonalnej spoiw i środków przeciwbrylających (*).

(*) Maksymalna zawartość ma zastosowanie do dodatków paszowych należących do grup funkcjonalnych »Substancje służące do kontroli zanieczyszczenia radionuklidami« i »Substancje redukujące zanieczyszczenie paszy mikotoksynami«, które należą również do grup funkcjonalnych spoiw i środków przeciwbrylających.”;

- 7) w sekcji V wiersz 2, „Suma dioksyn i dioksynopodobnych PCB”, w kolumnie „Produkty przeznaczone na paszę”, czwarty wpis dotyczący dodatków paszowych: glina kaolinowa, wermikulit, natrolit-fonolit, gliniany wapnia syntetyczne i klinoptylolit pochodzenia osadowego należące do grupy funkcjonalnej spoiw i środków przeciwbrylających otrzymuje brzmienie:

„Dodatki paszowe należące do grupy funkcjonalnej spoiw i środków przeciwbrylających (*).

(*) Maksymalna zawartość ma zastosowanie do dodatków paszowych należących do grup funkcjonalnych »Substancje służące do kontroli zanieczyszczenia radionuklidami« i »Substancje redukujące zanieczyszczenie paszy mikotoksynami«, które należą również do grup funkcjonalnych spoiw i środków przeciwbrylających.”;

- 8) w sekcji V wiersz 3, „Niedioksynopodobne PCB”, w kolumnie „Produkty przeznaczone na paszę”, czwarty wpis dotyczący dodatków paszowych: glina kaolinowa, wermikulit, natrolit-fonolit, gliniany wapnia syntetyczne i klinoptylolit pochodzenia osadowego należące do grupy funkcjonalnej spoiw i środków przeciwbrylających otrzymuje brzmienie:

„Dodatki paszowe należące do grupy funkcjonalnej spoiw i środków przeciwbrylających (*).

(*) Maksymalna zawartość ma zastosowanie do dodatków paszowych należących do grup funkcjonalnych »Substancje służące do kontroli zanieczyszczenia radionuklidami« i »Substancje redukujące zanieczyszczenie paszy mikotoksynami«, które należą również do grup funkcjonalnych spoiw i środków przeciwbrylających.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2019/1870**z dnia 7 listopada 2019 r.****w sprawie zmiany i sprostowania rozporządzenia (WE) nr 1881/2006 w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów kwasu erukowego i cyjanowodoru w niektórych środkach spożywczych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 315/93 z dnia 8 lutego 1993 r. ustanawiające procedury Wspólnoty w odniesieniu do substancji skażających w żywności ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1881/2006 ⁽²⁾ określono najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych zanieczyszczeń, w tym kwasu erukowego, w niektórych środkach spożywczych.
- (2) W dniu 21 września 2016 r. panel ds. środków trujących w łańcuchu żywnościowym (CONTAM) Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) przyjął opinię naukową w sprawie kwasu erukowego w paszy i żywności ⁽³⁾. W odniesieniu do kwasu erukowego EFSA ustalił tolerowane dzienne pobranie w wysokości 7 mg/kg masy ciała dziennie. Najwyższe poziomy narażenia z diety zaobserwowano u niemowląt i innych dzieci, u których poziom narażenia przekracza TDI. Może to wskazywać na ryzyko dla młodych osób, u których poziom narażenia na kwas erukowy jest wysoki.
- (3) Dane dotyczące obecności kwasu erukowego w olejach i tłuszczach roślinnych wskazują, że w przypadku większości olejów i tłuszczów niższe poziomy można osiągnąć poprzez stosowanie dobrych praktyk, np. wykorzystując odmiany o niskiej zawartości kwasu erukowego. Należy zatem obniżyć najwyższy dopuszczalny poziom dla olejów roślinnych, z wyjątkiem oleju z lnicznika, oleju gorczycowego i oleju z ogórecznika lekarskiego, do poziomu ustanowionego przez Kodeks Żywnościowy dla oleju rzepakowego o niskiej zawartości kwasu erukowego ⁽⁴⁾.
- (4) W odniesieniu do oleju z lnicznika, oleju gorczycowego i oleju z ogórecznika lekarskiego dostarczono dowody wykazujące, że nie jest możliwe osiągnięcie niższych poziomów poprzez stosowanie dobrych praktyk, ponieważ w przypadku tych gatunków nie ma odmian, z których pozyskane oleje roślinne zawierałyby poziom kwasu erukowego niższe niż najwyższy dopuszczalny poziom zaproponowany dla pozostałych olejów roślinnych. W związku z tym, a także biorąc pod uwagę, że oleje te mają mniejsze znaczenie pod względem narażenia ludzi niż pozostałe oleje roślinne, najwyższy dopuszczalny poziom kwasu erukowego w oleju z lnicznika, oleju gorczycowym i oleju z ogórecznika lekarskiego powinien pozostać taki sam. Ponadto, aby uniknąć zamykania małych i mikroprzedsiębiorstw w niektórych państwach członkowskich, należy wyłączyć olej gorczycowy produkowany i spożywany na miejscu w małych ilościach z wymogu stosowania najwyższego dopuszczalnego poziomu, za zgodą właściwego organu.
- (5) Biorąc pod uwagę fakt, że najwyższy dopuszczalny poziom dla olejów i tłuszczów roślinnych dotyczy również olejów roślinnych wykorzystywanych jako składnik żywności, nie ma potrzeby ustanawiania najwyższego dopuszczalnego poziomu kwasu erukowego w żywności zawierającej dodatek olejów i tłuszczów roślinnych.
- (6) Biorąc pod uwagę wysokie stężenie kwasu erukowego w gorzycy istnieje ryzyko znacznego narażenia na działanie kwasu erukowego poprzez spożycie gorzycy. Należy zatem ustanowić najwyższy dopuszczalny poziom kwasu erukowego w gorzycy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 37 z 13.2.1993, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1881/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r. ustalające najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych (Dz.U. L 364 z 20.12.2006, s. 5).⁽³⁾ Dziennik EFSA 2016; 14(11):4593.⁽⁴⁾ Norma dla wymienionych olejów roślinnych (CODEX STAN 210-1999), Kodeks Żywnościowy.

- (7) Najwyższy dopuszczalny poziom kwasu erukowego w preparatach do początkowego żywienia niemowląt i preparatach do dalszego żywienia niemowląt określono już w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2016/127 ⁽⁵⁾. W celu zachowania przejrzystości należy skreślić najwyższy dopuszczalny poziom kwasu erukowego w preparatach do początkowego żywienia niemowląt i preparatach do dalszego żywienia niemowląt ustanowiony rozporządzeniem (WE) nr 1881/2006.
- (8) W rozporządzeniu Komisji (UE) 2017/1237 ⁽⁶⁾ nie ustalono żadnej jednostki miary dla najwyższego dopuszczalnego poziomu cyjanowodoru. W celu zapewnienia pewności prawa właściwe jest zatem skorygowanie tego błędu.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1881/2006.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1881/2006 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 1881/2006 zostaje sprostowany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Środki spożywcze wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia, które zostały zgodnie z prawem wprowadzone do obrotu przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, mogą pozostać na rynku do upływu ich daty minimalnej trwałości lub terminu przydatności do użycia.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 listopada 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽⁵⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/127 z dnia 25 września 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013 w odniesieniu do szczegółowych wymogów dotyczących składu preparatów do początkowego żywienia niemowląt i preparatów do dalszego żywienia niemowląt oraz informacji na ich temat, a także w odniesieniu do informacji dotyczących żywienia niemowląt i małych dzieci (Dz.U. L 25 z 2.2.2016, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/1237 z dnia 7 lipca 2017 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1881/2006 w odniesieniu do najwyższego dopuszczalnego poziomu cyjanowodoru w nieprzetworzonych całych, mielonych, rozdrobnionych, łupanych, siekanych pestkach moreli wprowadzanych do obrotu i przeznaczonych dla konsumentów końcowych (Dz.U. L 177 z 8.7.2017, s. 36).

ZAŁĄCZNIK I

W sekcji 8 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 1881/2006 pozycja 8.1 otrzymuje brzmienie:

Środki spożywcze ⁽¹⁾		Najwyższe dopuszczalne poziomy (g/kg)
„8.1	Kwas erukowy, w tym kwas erukowy w postaci związanej w tłuszczu	
8.1.1	Oleje i tłuszcze roślinne wprowadzane do obrotu z przeznaczeniem dla konsumenta końcowego lub do stosowania jako składnik żywności, z wyjątkiem oleju z lnianika, oleju gorczycowego i oleju z ogórecznika lekarskiego	20,0
8.1.2	Olej z lnianika, olej gorczycowy ⁽¹⁾ i olej z ogórecznika lekarskiego	50,0
8.1.3	Gorzycza (dodatek do potraw)	35,0

⁽¹⁾ Pod warunkiem zgody właściwego organu najwyższy dopuszczalny poziom nie ma zastosowania do oleju gorczycowego produkowanego i spożywanego lokalnie.”.

ZAŁĄCZNIK II

W sekcji 8 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 1881/2006 pozycja 8.3 otrzymuje brzmienie:

Środki spożywcze ⁽¹⁾		Najwyższy dopuszczalny poziom (mg/kg)
„8.3	Cyjanowodór, w tym cyjanowodór w postaci związanej w glikozydach cyjanogennych	
8.3.1	Nieprzetworzone całe, mielone, rozdrobnione, łupane, siekane pestki moreli wprowadzane do obrotu i przeznaczone dla konsumentów końcowych ⁽¹⁾ ⁽²⁾	20,0

⁽¹⁾ »Produkty nieprzetworzone« zgodnie z definicją w rozporządzeniu (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ »Wprowadzanie do obrotu« oraz »konsument końcowy« zgodnie z definicjami »wprowadzania na rynek« i »konsumenta finalnego« w rozporządzeniu (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającym ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującym Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającym procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1).».

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2019/1871**z dnia 7 listopada 2019 r.****w sprawie punktów odniesienia dla działań kontrolnych, dotyczących niedozwolonych substancji farmakologicznie czynnych obecnych w żywności pochodzenia zwierzęcego oraz uchylające decyzję 2005/34/WE****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 z dnia 6 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowe procedury określania maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 oraz zmieniające dyrektywę 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 18, art. 19 ust. 3 i art. 24 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W przypadku gdy jest to konieczne do celów kontroli urzędowych żywności pochodzenia zwierzęcego, Komisja może ustanowić wartości referencyjne („punkty odniesienia dla działań kontrolnych”) w odniesieniu do pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w żywności pochodzenia zwierzęcego, dla których nie ustanowiono maksymalnego limitu pozostałości. Punkty odniesienia dla działań kontrolnych powinny mieć zastosowanie do żywności pochodzenia zwierzęcego przywożonej z państw trzecich oraz do żywności pochodzenia zwierzęcego produkowanej w Unii.
- (2) Na wniosek Komisji panel EFSA ds. środków trujących w łańcuchu żywnościowym (panel EFSA CONTAM) przyjął wytyczne w sprawie zasad metodologicznych i metod naukowych, które należy uwzględnić przy ocenie bezpieczeństwa punktów odniesienia dla działań kontrolnych („wytyczne EFSA”) ⁽²⁾. W wytycznych EFSA opisano procedurę oceny, czy stężenie analityczne substancji farmakologicznie czynnej, które może zostać określone przez urzędowe laboratoria kontrolne przy użyciu zwalidowanej metody analitycznej, jest wystarczająco niskie, aby zapewnić odpowiednią ochronę zdrowia ludzkiego.
- (3) W wytycznych EFSA określono także sytuacje, w których ocena ryzyka charakterystycznego dla danej substancji powinna być przeprowadzana przez EFSA zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 470/2009. W szczególności w celu zapewnienia odpowiedniego poziomu ochrony zdrowia oceny ryzyka charakterystycznego dla danej substancji należy przeprowadzać w przypadku substancji farmakologicznie czynnych, które powodują zaburzenia składu krwi (niedokrwistość aplastyczna) lub alergię (z wyłączeniem uczulenia skórznego) lub które są substancjami o silnym działaniu rakotwórczym lub substancjami nieorganicznymi.
- (4) Należy zatem przyjąć zasady metodologiczne i metody naukowe na potrzeby oceny bezpieczeństwa punktów odniesienia dla działań kontrolnych.
- (5) W decyzji Komisji 2002/657/WE ⁽³⁾ określono minimalne wymagane wartości graniczne wydajności metod analitycznych stosowanych do wykrywania ograniczonej liczby substancji, których stosowanie nie jest dozwolone lub jest wyraźnie zakazane w Unii. Te minimalne wymagane wartości graniczne wydajności odpowiadają średniej wartości granicznej, powyżej której wykrycie substancji lub jej pozostałości można uznać za znaczące pod względem metodologicznym. Minimalne wymagane wartości graniczne wydajności mają zastosowanie do matryc określonych w załączniku II do tej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 11.

⁽²⁾ „Updated guidance on methodological principles and scientific methods to be taken into account when establishing Reference Points for Action (RPAs) for non-allowed pharmacologically active substances present in food of animal origin” (zaktualizowane wytyczne dotyczące zasad metodologicznych i metod naukowych, które należy uwzględnić przy ustanawianiu punktów odniesienia dla działań kontrolnych, dotyczących niedozwolonych substancji farmakologicznie czynnych obecnych w żywności pochodzenia zwierzęcego). Dziennik EFSA 2018; 16(7):5332.

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2002/657/WE z dnia 14 sierpnia 2002 r. wykonująca dyrektywę Rady 96/23/WE dotyczącą wyników metod analitycznych i ich interpretacji (Dz.U. L 221 z 17.8.2002, s. 8).

- (6) Zgodnie z decyzją Komisji 2005/34/WE⁽⁴⁾ minimalne wymagane wartości graniczne wydajności określone w decyzji 2002/657/WE mają być stosowane jako punkty odniesienia dla działań kontrolnych niezależnie od badanej matrycy żywnościowej w przypadku żywności pochodzenia zwierzęcego przywożonej z państw trzecich. Żywność pochodzenia zwierzęcego zawierająca pozostałości substancji farmakologicznie czynnej w stężeniu równym stężeniu punktu odniesienia dla działań kontrolnych lub wyższym od tego stężenia należy uznać za niezgodną z przepisami Unii, natomiast żywności pochodzenia zwierzęcego zawierającej stężenia poniżej poziomu punktów odniesienia dla działań kontrolnych nie należy obejmować zakazem wprowadzenia do łańcucha żywnościowego. Ustalenie punktów odniesienia dla działań kontrolnych nie powinno jednak w żaden sposób służyć za pretekst do aprobowania niezgodnego z prawem stosowania substancji zakazanych lub niedozwolonych. Dlatego jakiegokolwiek pozostałości tych substancji w żywności pochodzenia zwierzęcego powinny być uważane za niepożądane. Punkty odniesienia dla działań kontrolnych ustanowione w decyzji 2005/34/WE opierają się wyłącznie na względach analitycznych, przy uwzględnieniu najniższego stężenia pozostałości, które można wykryć i potwierdzić przy użyciu zwalidowanej metody analitycznej, bez uwzględnienia potencjału toksycznego substancji, których to dotyczy.
- (7) W przypadku chloramfenikolu, zieleni malachitowej i metabolitów nitrofuranu punkty odniesienia dla działań kontrolnych określono w decyzji 2005/34/WE. W przypadku tych substancji EFSA stwierdził jednak, że w oparciu o wytyczne EFSA zamiast standardowej metody oceny ryzyka potrzebna była ocena ryzyka charakterystycznego dla danej substancji. W związku z tym na wniosek Komisji panel EFSA CONTAM przyjął opinie naukowe dotyczące chloramfenikolu w żywności i paszy⁽⁵⁾, nitrofuranów i ich metabolitów w żywności⁽⁶⁾ oraz zieleni malachitowej w żywności⁽⁷⁾.
- (8) Należy zatem ustalić punkty odniesienia dla działań kontrolnych dotyczące tych substancji, uwzględniając zarówno aspekty analityczne, jak i potencjał toksyczny tych substancji. W związku z niepewnością, którą EFSA stwierdził w swoich ocenach ryzyka dotyczących chloramfenikolu i metabolitów nitrofuranu, należy polepszyć czułość metod analitycznych, aby umożliwić przyjęcie środków prawnych w przypadku niezgodności związanej z najniższymi możliwymi stężeniami.
- (9) Wykrywanie pozostałości substancji zakazanych lub niedozwolonych, nawet poniżej ustalonych punktów odniesienia dla działań kontrolnych, mogłoby być sygnałem niewłaściwego stosowania takich substancji. W odniesieniu do takich przypadków rozporządzenie (WE) nr 470/2009 zawiera wymóg, by państwa członkowskie oraz – w stosownych przypadkach – Komisja, podjęły działania następcze. W tym celu państwa członkowskie i Komisja powinny mieć dostęp do informacji za pośrednictwem systemu wczesnego ostrzegania o niebezpiecznej żywności i paszach⁽⁸⁾.
- (10) Aby umożliwić laboratoriom urzędowym dostosowanie swoich metod do zaktualizowanych punktów odniesienia dla działań kontrolnych, dotyczących chloramfenikolu, zieleni malachitowej i metabolitów nitrofuranu, należy przewidzieć okres trzech lat zanim te obniżone punkty odniesienia dla działań kontrolnych zaczną obowiązywać.
- (11) Ponieważ w niniejszym rozporządzeniu przejmują się przepisy decyzji 2005/34/WE, aktualizuje i rozszerza je, ze względu na pewność prawa decyzję 2005/34/WE należy uchylić.
- (12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się:

- a) zasady dotyczące ustanowienia punktów odniesienia dla działań kontrolnych, dotyczących pozostałości substancji farmakologicznie czynnych, dla których nie ustanowiono maksymalnego limitu pozostałości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 470/2009;

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji 2005/34/WE z dnia 11 stycznia 2005 r. ustanawiająca zharmonizowane normy badania na obecność niektórych pozostałości w produktach pochodzenia zwierzęcego przywożonego z krajów trzecich (Dz.U. L 16 z 20.1.2005, s. 61).

⁽⁵⁾ Panel EFSA CONTAM (panel EFSA ds. środków trujących w łańcuchu żywnościowym), 2014 r. „Scientific Opinion on Chloramphenicol in food and feed” (opinia naukowa dotycząca chloramfenikolu w żywności i paszy). Dziennik EFSA 2014; 12(11):3907, 145 s. doi:10.2903/j.efsa.2014.3907.

⁽⁶⁾ Panel EFSA CONTAM (panel EFSA ds. środków trujących w łańcuchu żywnościowym), 2015 r. „Scientific Opinion on nitrofurans and their metabolites in food” (opinia naukowa dotycząca nitrofuranów i ich metabolitów w żywności). Dziennik EFSA 2015; 13(6):4140, 217 s. doi:10.2903/j.efsa.2015.4140.

⁽⁷⁾ Panel EFSA CONTAM (panel EFSA ds. środków trujących w łańcuchu żywnościowym), 2016 r. „Scientific Opinion on malachite green in food” (opinia naukowa dotycząca zieleni malachitowej w żywności). Dziennik EFSA 2016; 14(7):4530, 80 s. doi:10.2903/j.efsa.2016.4530.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 16/2011 z dnia 10 stycznia 2011 r. ustanawiające środki wykonawcze dla systemu wczesnego ostrzegania o niebezpiecznych produktach żywnościowych i środkach żywienia zwierząt (Dz.U. L 6 z 11.1.2011, s. 7).

- b) zasady metodologiczne i metody naukowe oceny ryzyka dotyczącej bezpieczeństwa punktów odniesienia dla działań kontrolnych;
- c) punkty odniesienia dla działań kontrolnych dotyczące pozostałości niektórych substancji farmakologicznie czynnych, dla których nie ustanowiono maksymalnego limitu pozostałości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 470/2009;
- d) szczególne przepisy dotyczące działań, jakie należy podjąć w przypadku potwierdzonej obecności pozostałości substancji zakazanej lub niedozwolonej w stężeniach wyższych lub niższych od stężenia punktu odniesienia dla działań kontrolnych albo równych temu stężeniu.

Artykuł 2

Zasady dotyczące ustanawiania punktów odniesienia dla działań kontrolnych

Punkty odniesienia dla działań kontrolnych ustala się na najniższym poziomie, który może być osiągnięty w sposób analityczny przez urzędowe laboratoria kontrolne, wyznaczone zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 ⁽⁹⁾.

Punkty odniesienia dla działań kontrolnych są regularnie poddawane przeglądowi, aby zapewnić, że odpowiadają one najniższym poziomom, które można osiągnąć, przy uwzględnieniu najnowszej wiedzy naukowej.

Ustalając punkty odniesienia dla działań kontrolnych lub dokonując ich przeglądu, Komisja konsultuje się z odpowiednimi europejskimi laboratoriami referencyjnymi w sprawie zdolności analitycznych krajowych laboratoriów referencyjnych i laboratoriów urzędowych w zakresie najniższego stężenia pozostałości, które można zidentyfikować metodą analityczną zwalidowaną zgodnie z wymogami decyzji 2002/657/WE.

Artykuł 3

Zasady metodologiczne i metody naukowe oceny ryzyka

1. Ocena ryzyka stosowana w celu oceny bezpieczeństwa punktów odniesienia dla działań kontrolnych uwzględnia:
 - a) potencjał toksyczny i aktywność farmakologiczną substancji;
 - b) pobranie pozostałości z żywnością.
2. W celu określenia potencjału toksycznego i aktywności farmakologicznej substancji stosuje się następujące toksykologiczne wartości przesiewowe:
 - a) dla substancji z grupy I, odpowiadających niedozwolonym substancjom farmakologicznie czynnym, w przypadku których istnieją bezpośrednie dowody na występowanie genotoksyczności lub istnieje zagrożenie wystąpienia genotoksyczności (wynikające z zależności struktura–aktywność lub z badań przekrojowych) lub w przypadku których brak informacji na temat genotoksyczności, w związku z czym nie można jej wykluczyć –0,0025 µg/kg masy ciała na dzień;
 - b) dla substancji z grupy II, odpowiadających niedozwolonym substancjom farmakologicznie czynnym wykazującym aktywność farmakologiczną w odniesieniu do układu nerwowego lub układu rozrodczego albo będących kortykoidami –0,0042 µg/kg masy ciała na dzień;
 - c) dla substancji z grupy III odpowiadających niedozwolonym substancjom farmakologicznie czynnym o działaniu przeciwbakteryjnym, przeciwzapalnym i przeciw pasożytniczym oraz innym czynnikom farmakologicznie czynnym –0,22 µg/kg masy ciała na dzień.
3. Odnośne spożycie żywności określa się na podstawie danych dotyczących spożycia, wzorców spożycia i występowania danej substancji w poszczególnych produktach żywnościowych.

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1).

4. Bezpieczeństwo punktów odniesienia dla działań kontrolnych ocenia się, sprawdzając, czy toksykologiczna wartość przesiewowa podzielona przez odnośne spożycie żywności jest wyższa od zdolności analitycznych urzędowych laboratoriów kontrolnych lub równa tym zdolnościom, w którym to przypadku zagwarantowane jest bezpieczeństwo punktu odniesienia dla działań kontrolnych na poziomie zdolności analitycznych.

Artykuł 4

Ocena ryzyka charakterystycznego dla danej substancji

1. Do EFSA kieruje się wniosek o przeprowadzenie oceny ryzyka charakterystycznego dla danej substancji, aby sprawdzić, czy punkty odniesienia dla działań kontrolnych są odpowiednie do celów ochrony zdrowia ludzkiego, w szczególności w odniesieniu do substancji:

- a) powodujących zaburzenia składu krwi (dyskrazje) lub alergię (z wyłączeniem uczulenia skórniego);
- b) będących substancjami o silnym działaniu rakotwórczym;
- c) w przypadku których nie można wykluczyć genotoksyczności, jeżeli istnieją dowody doświadczalne lub inne dowody na to, że zastosowanie toksykologicznej wartości przesiewowej na poziomie 0,0025 µg/kg masy ciała na dzień może nie być wystarczające dla zapewnienia ochrony zdrowia.

2. W stosownych przypadkach Komisja przedkłada EFSA wniosek o przeprowadzenie oceny ryzyka charakterystycznego dla danej substancji, aby sprawdzić, czy punkt odniesienia dla działań kontrolnych jest odpowiedni do celów ochrony zdrowia ludzkiego, w przypadku gdy zastosowanie metody określonej w art. 3 ust. 4 wskazuje, że toksykologiczna wartość przesiewowa podzielona przez odnośne spożycie żywności jest niższa niż zdolności analityczne urzędowych laboratoriów kontrolnych oraz że istnieje niewielkie prawdopodobieństwo znaczącej poprawy zdolności analitycznych lub brak takiej możliwości w perspektywie krótko- lub średnioterminowej.

3. W przypadku gdy ocena ryzyka charakterystycznego dla danej substancji jest nierozstrzygająca z powodu niepewności co do niektórych aspektów oceny toksykologicznej lub oceny narażenia, a nie są dostępne żadne gwarancje co do tego, czy najniższe osiągalne w sposób analityczny stężenie jest wystarczająco bezpieczne dla konsumentów, europejskie i krajowe laboratoria referencyjne dokładają starań, aby polepszyć czułość metod analitycznych w celu stosowania niższych stężeń, a punkty odniesienia dla działań kontrolnych zostają ustalone na poziomach, które są na tyle niskie, aby przyczynić się do poprawy najniższych osiągalnych poziomów.

Artykuł 5

Środki prawne związane ze stosowaniem punktów odniesienia dla działań kontrolnych

Do celów kontroli w żywności pochodzenia zwierzęcego niektórych pozostałości substancji, których stosowanie jest zakazane lub niedozwolone w Unii, punkty odniesienia dla działań kontrolnych określone w załączniku stosuje się niezależnie od badanej matrycy żywnościowej.

Żywność pochodzenia zwierzęcego zawierająca pozostałości substancji farmakologicznie czynnej w stężeniu równym stężeniu punktu odniesienia dla działań kontrolnych lub wyższym od tego stężenia uznaje się za niezgodną z przepisami Unii i nie wprowadza się jej do łańcucha żywnościowego. Żywność pochodzenia zwierzęcego zawierająca pozostałości substancji farmakologicznie czynnej w stężeniu niższym od stężenia punktu odniesienia dla działań kontrolnych nie zostaje objęta zakazem wprowadzenia do łańcucha żywnościowego.

Artykuł 6

Wymiana informacji i postępowanie wyjaśniające w przypadku potwierdzonej obecności substancji zakazanej lub niedozwolonej

W przypadku gdy wyniki kontroli urzędowych, w tym badań analitycznych, wskazują na występowanie pozostałości substancji zakazanych lub niedozwolonych w stężeniach wyższych lub niższych od stężeń punktów odniesienia dla działań kontrolnych, albo równych tym stężeniom, właściwy organ przeprowadza postępowanie wyjaśniające, o którym mowa w art. 137 ust. 2 lub 3 rozporządzenia (UE) 2017/625 oraz w art. 13, art. 16 ust. 2, art. 17 i art. 22–24 dyrektywy 96/23/WE⁽¹⁰⁾, w celu stwierdzenia, czy doszło do nielegalnego leczenia zakazaną lub niedozwoloną substancją farmakologicznie czynną.

⁽¹⁰⁾ Dyrektywa Rady 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie środków monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego oraz uchylająca dyrektywy 85/358/EWG i 86/469/EWG oraz decyzje 89/187/EWG i 91/664/EWG (Dz.U. L 125 z 23.5.1996, s. 10).

W przypadku stwierdzenia niezgodności z przepisami właściwy organ podejmuje przynajmniej jedno z działań, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (UE) 2017/625 oraz w art. 15 ust. 3, art. 17 i art. 23–25 dyrektywy 96/23/WE.

Właściwy organ zachowuje zapis ustaleń. W przypadku gdy wyniki kontroli urzędowych, w tym badań analitycznych żywności pochodzenia zwierzęcego pochodzącej od tego samego podmiotu, wykazują powtarzalność wskazującą na podejrzenie niezgodności w odniesieniu do przynajmniej jednej zakazanej lub niedozwolonej substancji z określonego miejsca pochodzenia, właściwy organ informuje o tym Komisję i pozostałe państwa członkowskie na forum Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz.

W przypadku gdy powtarzalność ta dotyczy żywności przywożonej, Komisja informuje o tym właściwy organ państwa lub państw pochodzenia.

Państwa członkowskie zgłaszają wyniki kontroli urzędowych, w tym badań analitycznych, wykazujące potwierdzoną obecność substancji zakazanych lub niedozwolonych w stężeniach wyższych od stężeń punktów odniesienia dla działań kontrolnych lub równych tym stężeniom za pośrednictwem systemu wczesnego ostrzegania o niebezpiecznej żywności i paszach.

Artykuł 7

Uchylenie decyzji 2005/34/WE

Decyzja 2005/34/WE traci moc.

Artykuł 8

Stosowanie punktów odniesienia dla działań kontrolnych

Punkty odniesienia dla działań kontrolnych określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia stosuje się od dnia 28 listopada 2022 r.

Do dnia określonego w akapicie pierwszym minimalne wymagane wartości graniczne wydajności dla chloramfenikolu, metabolitów nitrofuranu oraz sumy zieleni malachitowej i zieleni leukomalachitowej zawarte w załączniku II do decyzji 2002/657/WE stosuje się jako punkty odniesienia dla działań kontrolnych dotyczące żywności pochodzenia zwierzęcego przywożonej z państw trzecich oraz żywności pochodzenia zwierzęcego produkowanej w Unii.

Artykuł 9

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 listopada 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK¹**Punkty odniesienia dla działań kontrolnych**

Substancja	Punkt odniesienia dla działań kontrolnych (µg/kg)	Inne przepisy
Chloramfenikol	0,15	
Zieleń malachitowa	0,5	0,5 µg/kg dla sumy zieleni malachitowej i zieleni leukomalachitowej
Nitrofurany i ich metabolity	0,5 ⁽¹⁾	0,5 µg/kg dla każdego z metabolitów furazolidonu (AOZ lub 3-amino-2-oksazolidynon), furaltadonu (AMAZ lub 3-amino-5-metylomorfolino-2-oksazolidynon), nitrofuratoiny (AHD lub 1-aminohydantoina), nitrofurazonu (SEM lub semikarbazyd) oraz nifursolu (DNSH lub hydrazyd kwasu 3,5-dinitrosalicylowego)

⁽¹⁾ Ze względu na naturalne występowanie w raku szlachetnym semikarbazydu (SEM) w stężeniach przekraczających wartość punktu odniesienia dla działań kontrolnych, jedynie wartości AOZ, AMAZ, AHD i DNSH powyżej wartości punktu odniesienia dla działań kontrolnych wyraźnie wskazują na nielegalne stosowanie nitrofuranów i ich metabolitów. Punkt odniesienia dla działań kontrolnych o wartości 0,5 µg/kg dla SEM w raku szlachetnym stosuje się jedynie w przypadku stwierdzenia nielegalnego stosowania nitrofurazonu w odniesieniu do raka szlachetnego.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/1872**z dnia 7 listopada 2019 r.****zmieniające załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 798/2008 w odniesieniu do pozycji dotyczącej Japonii w wykazie państw trzecich, terytoriów, stref lub grup, z których dozwolony jest przywóz do Unii lub przewóz przez jej terytorium niektórych produktów drobiowych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającą przepisy o wymaganiach zdrowotnych dla zwierząt regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 formułę wprowadzającą, art. 8 pkt 1 akapit pierwszy, art. 8 pkt 4 oraz art. 9 ust. 4,

uwzględniając dyrektywę Rady 2009/158/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących handel wewnątrzwspólnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych ⁽²⁾, w szczególności jej art. 23 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 798/2008 ⁽³⁾ ustanowiono wymogi w zakresie wystawiania świadectw weterynaryjnych dotyczących przywozu do Unii oraz tranzytu przez Unię, w tym składowania podczas tranzytu, drobiu i produktów drobiowych („towary”). Rozporządzenie to stanowi, że towary mogą być przywożone do Unii i przewożone tranzytem przez jej terytorium jedynie z państw trzecich, terytoriów, stref lub grup wyszczególnionych w kolumnach 1 i 3 tabeli w części 1 załącznika I do tego rozporządzenia.
- (2) W rozporządzeniu (WE) nr 798/2008 ustanowiono także warunki uznania państwa trzeciego, terytorium, strefy lub grupy za wolne od wysoce zjadliwej grypy ptaków (HPAI).
- (3) Japonia jest wymieniona w części 1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 798/2008 jako państwo trzecie, z którego całego terytorium dozwolony jest przywóz jaj i produktów jajecznych do Unii i ich tranzyt przez terytorium Unii.
- (4) Japonia wystąpiła z wnioskiem o zezwolenie na przywóz do Unii i tranzyt przez terytorium Unii mięsa drobiowego oraz złożyla stosowne informacje. Komisja przeprowadziła w Japonii – z pozytywnym wynikiem – audyt mający na celu ocenę kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do mięsa drobiowego przeznaczonego na wywóz do Unii. Jednak ze względu na wystąpienie ogniska HPAI podtypu H5N6 w styczniu 2018 r. państwo to nie mogło spełnić warunków określonych w art. 9 rozporządzenia (WE) nr 798/2008 i zostać uznane za wolne od tej choroby, w związku z tym nie uzyskało zezwolenia na ten towar.
- (5) Minęło już ponad 12 miesięcy od wystąpienia ogniska HPAI na terytorium Japonii i obecnie państwo to może zostać uznane za wolne od tej choroby zgodnie z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 798/2008. Na podstawie obecnej sytuacji epidemiologicznej należy zatem zmienić wpis dotyczący Japonii w tabeli w części 1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 798/2008 w celu upoważnienia tego państwa trzeciego do przywozu do Unii i tranzytu przez jej terytorium mięsa drobiowego.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 798/2008.

⁽¹⁾ Dz.U. L 18 z 23.1.2003, s. 11.⁽²⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 74.⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 798/2008 z dnia 8 sierpnia 2008 r. ustanawiające wykaz państw trzecich, terytoriów, stref lub grup, z których dopuszczalny jest przywóz do i tranzyt przez terytorium Wspólnoty drobiu i produktów drobiowych oraz wymogów dotyczących świadectw weterynaryjnych (Dz.U. L 226 z 23.8.2008, s. 1).

- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W części 1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 798/2008 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 listopada 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

Załącznik

W części 1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 798/2008 pozycja dotycząca Japonii otrzymuje brzmienie:

Kod ISO i nazwa państwa trzeciego lub terytorium	Kod państwa trzeciego, terytorium, strefy lub grupy	Opis państwa trzeciego, terytorium, strefy lub grupy	Świadectwo weterynaryjne		Warunki szczególne	Warunki szczególne		Status nadzoru pod kątem ptasiej grypy	Status szczepień przeciwko ptasiej grypie	Status zwalczania salmonelli ⁽⁶⁾
			Wzór/Wzory	Dodatkowe gwarancje		Data zakończenia ⁽¹⁾	Data rozpoczęcia ⁽²⁾			
1	2	3	4	5	6	6 A	6B	7	8	9
„JP – Japonia	JP-0	Cały kraj	EP, E							
			POU”							

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/1873**z dnia 7 listopada 2019 r.****w sprawie obowiązujących w punktach kontroli granicznej procedur skoordynowanego przeprowadzania przez właściwe organy wzmożonych kontroli urzędowych dotyczących produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów złożonych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 65 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/625 niektóre kategorie zwierząt i towarów podlegają systematycznym kontrolom w punktach kontroli granicznej przed wprowadzeniem do Unii.
- (2) Z art. 65 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/625 wynika, że jeżeli podejrzewa się nieuczciwe lub oszukańcze praktyki ze strony podmiotu odpowiedzialnego za przesyłkę lub jeżeli ma miejsce poważne lub wielokrotne naruszenie przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia, właściwe organy powinny nasilić w punktach kontroli granicznej kontrolę urzędową przesyłek o takim samym zastosowaniu lub pochodzeniu. Zgodnie z art. 65 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/625 o decyzji właściwych organów o przeprowadzaniu wzmożonych kontroli należy powiadomić Komisję i państwa członkowskie za pośrednictwem systemu zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych (system IMSOC), o którym mowa w art. 131 wspomnianego rozporządzenia.
- (3) Aby zapewnić zharmonizowane podejście do skoordynowanego przeprowadzania wzmożonych kontroli urzędowych dotyczących niektórych towarów wprowadzanych do Unii, należy ustanowić szczegółowe procedury skoordynowanego przeprowadzania tych kontroli, w tym zasady dotyczące roli systemu IMSOC w tym kontekście. Ze względów praktycznych skoordynowane przeprowadzanie wzmożonych kontroli na granicach powinno być ograniczone do kategorii przesyłek, w przypadku których można określić zakład pochodzenia wymieniony w wykazie, tj. do przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów złożonych.
- (4) Po otrzymaniu powiadomień od właściwych organów zgodnie z art. 65 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/625 Komisja powinna w szczególności ocenić, czy niezgodność z przepisami polega na podejrzewanych nieuczciwych lub oszukańczych praktykach, czy na potencjalnie poważnym lub wielokrotnym naruszeniu przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/625 – na przykład na wprowadzeniu do obrotu produktów pochodzenia zwierzęcego, w których poziomy zanieczyszczeń lub pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych przekraczają najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości, lub produktów, które nie są zgodne z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2073/2005 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2073/2005 z dnia 15 listopada 2005 r. w sprawie kryteriów mikrobiologicznych dotyczących środków spożywczych (Dz.U. L 338 z 22.12.2005, s. 1).

- (5) Aby poddanie małych przesyłek kontrolom urzędowym pozwoliło zmniejszyć ryzyko nieuczciwych lub oszukańczych praktyk, łączna masa przesyłek zgodnych z przepisami wymagana do zakończenia skoordynowanego przeprowadzania wzmożonych kontroli urzędowych powinna wynosić co najmniej dziesięć razy więcej, niż wynosi masa przesyłki, z powodu której wprowadzono ten środek. Aby jednak zapobiec niedopuszczalnemu obciążeniu administracyjnemu i finansowemu właściwych organów i podmiotów, należy ustalić maksymalną łączną masę przesyłek zgodnych z przepisami wymagana do zakończenia skoordynowanego przeprowadzania wzmożonych kontroli urzędowych.
- (6) Jeżeli podczas skoordynowanego przeprowadzania wzmożonych kontroli urzędowych trzy przesyłki wprowadzane do Unii wykażą ten sam rodzaj naruszenia, o którym mowa w powiadomieniu zgodnie z art. 65 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/625, należy kontynuować skoordynowane przeprowadzanie wzmożonych kontroli urzędowych aż do momentu, gdy wyniki tych kontroli oraz działania właściwych organów zainteresowanych państw trzecich będą zadowalające. W takim przypadku Komisja powinna zwrócić się do właściwych organów państw trzecich o przeprowadzenie niezbędnych dochodzeń i wprowadzenie środków w celu rozwiązania problemu w zakładzie pochodzenia oraz o złożenie Komisji sprawozdania na ten temat.
- (7) Ze względu na skuteczność systemu kontroli państwa członkowskie powinny mieć możliwość wyłączenia pewnych przesyłek ze skoordynowanego przeprowadzania wzmożonych kontroli urzędowych, jeżeli te przesyłki mają być objęte zakazem wprowadzenia do Unii z powodów innych niż naruszenie, w odniesieniu do którego prowadzi się skoordynowane wzmożone kontrole urzędowe.
- (8) Ze względu na to, że rozporządzenie (UE) 2017/625 stosuje się od dnia 14 grudnia 2019 r., niniejsze rozporządzenie powinno również stosować się od tej daty.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie ustanawia zasady związane z obowiązującymi w punktach kontroli granicznej procedurami skoordynowanego przeprowadzania przez właściwe organy wzmożonych kontroli urzędowych dotyczących produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów złożonych, które wprowadza się do Unii w celu wprowadzenia ich do obrotu.

Artykuł 2

Definicja

Na potrzeby niniejszego rozporządzenia „zakład pochodzenia” oznacza zakład pochodzenia w państwie trzecim, w tym statki państw trzecich, wymieniony w wykazach sporządzonych w odniesieniu do wywozu do Unii – zgodnie z odpowiednimi przepisami Unii – produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów złożonych.

Artykuł 3

Wprowadzenie skoordynowanego przeprowadzania wzmożonych kontroli urzędowych

1. Powiadamiając Komisję i pozostałe państwa członkowskie za pośrednictwem systemu IMSOC o swojej decyzji zgodnie z art. 65 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/625, właściwe organy wskazują zakład pochodzenia, kategorię towarów, w tym ich opis i kod według Nomenklatury scalonej zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87⁽¹⁾, oraz naruszenie, w odniesieniu do którego należy wprowadzić skoordynowane przeprowadzanie wzmożonych kontroli urzędowych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

2. Po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, Komisja ocenia, czy spełnione są następujące warunki:
 - a) powiadomienie dotyczy podejrzewanych nieuczciwych lub oszukańczych praktyk lub potencjalnie poważnego lub wielokrotnego naruszenia przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/625;
 - b) powiadomienie dotyczy działania lub zaniechania, za które odpowiada zakład pochodzenia przedmiotowej przesyłki;
 - c) dana przesyłka nie jest już przedmiotem skoordynowanego przeprowadzania wzmożonych kontroli urzędowych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem; oraz
 - d) przedmiotowa przesyłka nie podlega środkom nadzwyczajnym wprowadzonym zgodnie z art. 53 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾ lub art. 261 rozporządzenia (UE) 2016/429 ⁽⁵⁾ lub środkiem szczególnym wprowadzonym zgodnie z art. 128 rozporządzenia (UE) 2017/625, dotyczącym takiego samego naruszenia, jak naruszenie wskazane w powiadomieniu, o którym mowa w ust. 1.
3. Komisja rejestruje w systemie IMSOC wyniki swojej oceny, o której mowa w ust. 2.
4. Jeżeli wyniki oceny, o której mowa w ust. 2, wskazują, że wymagane warunki zostały spełnione, właściwe organy w punktach kontroli granicznej we wszystkich państwach członkowskich przeprowadzają skoordynowane wzmożone kontrole urzędowe.

Artykuł 4

Procedury skoordynowanego przeprowadzania wzmożonych kontroli urzędowych

1. Właściwe organy w punktach kontroli granicznej we wszystkich państwach członkowskich przeprowadzają kontrole identyfikacyjne i kontrole bezpośrednie, o których mowa w art. 49 rozporządzenia (UE) 2017/625, w przypadku każdej przesyłki pochodzącej z tego samego zakładu pochodzenia i zawierającej taką samą kategorię towarów, w odniesieniu do tego samego rodzaju naruszenia, które wskazano w systemie IMSOC zgodnie z art. 3 ust. 1.
2. Przesyłki na potrzeby kontroli, o których mowa w ust. 1, wybiera się na podstawie kodów z Nomenklatury scalonej wskazanych w systemie IMSOC zgodnie z art. 3 ust. 1.
3. Jeżeli te kody nie są dostatecznie szczegółowe, aby umożliwić właściwą identyfikację kategorii towarów, właściwe organy w punktach kontroli granicznej obejmują przesyłki wybrane na podstawie tych kodów skoordynowanym przeprowadzaniem wzmożonych kontroli urzędowych wyłącznie wówczas, gdy odpowiadają one opisowi produktów wskazanemu zgodnie z art. 3 ust. 1.
4. Właściwe organy rejestrują w systemie IMSOC powody, dla których wybranej przesyłki nie można objąć skoordynowanym przeprowadzaniem wzmożonych kontroli urzędowych zgodnie z ust. 3.

Artykuł 5

Wymagane kontrole

1. Jeżeli podczas skoordynowanego przeprowadzania wzmożonych kontroli urzędowych trzy przesyłki wprowadzane do Unii wykażą ten sam rodzaj naruszenia, o którym mowa w powiadomieniu określonym w art. 3 ust. 1, Komisja zwraca się do właściwego organu państwa trzeciego, w którym znajduje się zakład pochodzenia przesyłek niezgodnych z przepisami, o:
 - a) przeprowadzenie niezbędnych dochodzeń w celu określenia przyczyn naruszenia przepisów („wymagane kontrole”);
 - b) przyjęcie planu działania dotyczącego zakładu pochodzenia w celu skutecznego naprawienia sytuacji; oraz

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz.U. L 84 z 31.3.2016, s. 1).

- c) złożenie sprawozdania z działań, o których mowa w lit. a) i b), w tym z wyników planu działania.
2. Komisja ściśle monitoruje wyniki wymaganych kontroli i plan działania oraz podejmuje dalsze działania, w tym środki zgodnie z art. 53 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 i art. 127 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/625, jeżeli:
- a) właściwy organ państwa trzeciego nie podejmuje odpowiednich działań w celu skutecznego naprawienia sytuacji; lub
 - b) właściwe organy państw członkowskich w dalszym ciągu powiadamiają o niezadowalających wynikach skoordynowanego przeprowadzania wzmożonych kontroli urzędowych.

Artykuł 6

Zakończenie skoordynowanego przeprowadzania wzmożonych kontroli urzędowych

1. Skoordynowane przeprowadzanie wzmożonych kontroli urzędowych zostaje zakończone w następujących przypadkach:
- a) jeżeli właściwy organ postanawia anulować powiadomienie, o którym mowa w art. 3 ust. 1, oraz informuje o tym Komisję i pozostałe państwa członkowskie za pośrednictwem systemu IMSOC, podając uzasadnienie swojej decyzji; lub
 - b) jeżeli spełnione są poniższe warunki:
 - (i) właściwe organy w punktach kontroli granicznej państw członkowskich odnotowały w systemie IMSOC nieprzerwany ciąg co najmniej 10 zadowalających wyników skoordynowanego przeprowadzania wzmożonych kontroli urzędowych; oraz
 - (ii) łączna masa przesyłek, o których mowa w ppkt (i), wynosi co najmniej 10 razy więcej, niż wynosi masa przesyłki, której dotyczy powiadomienie, o którym mowa w art. 3 ust. 1, lub wynosi netto 300 ton, w zależności od tego, która z tych wartości jest niższa.
2. Jednakże w przypadku gdy Komisja zażąda przeprowadzenia wymaganych kontroli zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. a), skoordynowane przeprowadzanie wzmożonych kontroli urzędowych zostaje zakończone, gdy:
- a) właściwe organy w punktach kontroli granicznej państw członkowskich odnotowały w systemie IMSOC nieprzerwany ciąg co najmniej 30 zadowalających wyników skoordynowanego przeprowadzania wzmożonych kontroli urzędowych; oraz
 - b) właściwy organ państwa trzeciego przyjął zadowalający plan działania zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. b).

Artykuł 7

Koszty skoordynowanego przeprowadzania wzmożonych kontroli urzędowych

Koszty skoordynowanego przeprowadzania wzmożonych kontroli urzędowych ponosi podmiot odpowiedzialny za przesyłki, które podlegają tym kontrolom.

Artykuł 8

Przesyłki wyłączone ze skoordynowanego przeprowadzania wzmożonych kontroli urzędowych

1. Właściwe organy mogą wyłączyć daną przesyłkę ze skoordynowanego przeprowadzania wzmożonych kontroli urzędowych, jeżeli ta przesyłka ma być objęta zakazem wprowadzenia do Unii zgodnie z art. 66 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625 z powodów innych niż naruszenie, w odniesieniu do którego prowadzi się skoordynowane wzmożone kontrole urzędowe.

2. Właściwe organy rejestrują w systemie IMSOC powody, dla których przesyłkę wyłącza się ze skoordynowanego przeprowadzania wzmożonych kontroli urzędowych zgodnie z ust. 1.

Artykuł 9

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 14 grudnia 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 listopada 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean Claude JUNCKER
Przewodniczący

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/1874

z dnia 6 listopada 2019 r.

w sprawie adekwatności właściwych organów Chińskiej Republiki Ludowej zgodnie z dyrektywą 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 7854)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych, zmieniającą dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG oraz uchylającą dyrektywę Rady 84/253/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 47 ust. 3 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 47 ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE państwa członkowskie mogą zezwolić na przekazanie właściwym organom państwa trzeciego dokumentacji roboczej z badania lub innych dokumentów będących w posiadaniu biegłych rewidentów lub firm audytorskich zatwierdzonych przez nie, a także sprawozdań z inspekcji lub dochodzeń związanych z danymi badaniami ustawowymi jedynie pod warunkiem spełniania przez te organy wymogów uznanych za adekwatne przez Komisję i istnienia opartych na zasadzie wzajemności ustaleń roboczych pomiędzy właściwymi organami państwa trzeciego a właściwymi organami danych państw członkowskich. Państwa członkowskie są w coraz większym stopniu zainteresowane dalszym rozwojem współpracy z właściwymi organami Chińskiej Republiki Ludowej w dziedzinie badań ustawowych. W związku z tym należy ustalić, czy właściwe organy Chińskiej Republiki Ludowej spełniają wymogi, które są odpowiednie do tego celu.
- (2) Decyzja o adekwatności podejmowana na podstawie art. 47 ust. 3 dyrektywy 2006/43/WE nie odnosi się do innych szczególnych wymogów w zakresie przekazywania dokumentacji roboczej z badania lub innych dokumentów będących w posiadaniu biegłych rewidentów lub firm audytorskich, a także sprawozdań z inspekcji lub dochodzeń, takich jak umowa w sprawie opartych na zasadzie wzajemności ustaleń roboczych pomiędzy właściwymi organami wspomnianych w art. 47 ust. 1 lit. d) dyrektywy 2006/43/WE lub wymogi dotyczące przekazywania danych osobowych wspomniane w art. 47 ust. 1 lit. e) tej dyrektywy.
- (3) Współpraca w zakresie przekazywania dokumentacji roboczej z badania lub innych dokumentów będących w posiadaniu biegłych rewidentów lub firm audytorskich oraz sprawozdań z inspekcji lub dochodzeń właściwym organom państwa trzeciego jest istotną kwestią dotyczącą interesu publicznego związanego z pełnieniem niezależnego nadzoru publicznego. W związku z tym właściwe organy państw członkowskich powinny, w ramach ustaleń roboczych, o których mowa w art. 47 ust. 2 dyrektywy 2006/43/WE, zapewnić, aby właściwe organy Chińskiej Republiki Ludowej wykorzystywały wszelkie dokumenty przekazane im zgodnie z art. 47 ust. 1 tej dyrektywy wyłącznie do celów wykonywania swoich funkcji w zakresie nadzoru publicznego, zewnętrznego zapewnienia jakości oraz dochodzeń dotyczących biegłych rewidentów i firm audytorskich.
- (4) W przypadku przeprowadzania inspekcji lub dochodzeń biegłym rewidentom i firmom audytorskim nie wolno udostępniać ani przekazywać swojej dokumentacji roboczej z badania lub innych dokumentów właściwym organom Chińskiej Republiki Ludowej na warunkach innych niż określone w art. 47 dyrektywy 2006/43/WE oraz w niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 87.

- (5) Nie naruszając art. 47 ust. 4 dyrektywy 2006/43/WE, państwa członkowskie powinny zapewnić, aby do celów nadzoru publicznego, zapewnienia jakości oraz przeprowadzania dochodzeń dotyczących biegłych rewidentów i firm audytorskich kontakty między zatwierdzonymi przez nie biegłymi rewidentami lub firmami audytorskimi a właściwymi organami Chińskiej Republiki Ludowej odbywały się za pośrednictwem właściwych organów danego państwa członkowskiego.
- (6) Zgodnie z art. 47 ust. 1 lit. d) dyrektywy 2006/43/WE możliwość zezwolenia przez państwa członkowskie na przekazanie właściwym organom Chińskiej Republiki Ludowej dokumentacji roboczej z badania lub innych dokumentów będących w posiadaniu zatwierdzonych przez nie biegłych rewidentów lub firm audytorskich, a także sprawozdań z inspekcji lub dochodzeń, zależy od tego, czy między zainteresowanymi właściwymi organami istnieją ustalenia robocze oparte na zasadzie wzajemności.
- (7) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby takie ustalenia robocze między ich właściwymi organami a właściwymi organami Chińskiej Republiki Ludowej były uzgadniane na zasadzie wzajemności i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 47 ust. 1 i 2 dyrektywy 2006/43/WE, w tym ochrony wszelkich tajemnic zawodowych i interesów handlowych (m.in. własności intelektualnej i przemysłowej), o których mowa w takich dokumentach dotyczących badanych podmiotów bądź biegłych rewidentów i firm audytowych, które badały te podmioty.
- (8) Jeżeli przekazanie właściwym organom Chińskiej Republiki Ludowej dokumentacji roboczej z badania lub innych dokumentów będących w posiadaniu biegłych rewidentów lub firm audytorskich, a także sprawozdań z inspekcji lub dochodzeń, wiąże się z przekazaniem danych osobowych, takie przekazanie jest zgodne z prawem jedynie wówczas, gdy spełnia również wymogi dotyczące międzynarodowego przekazywania danych określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁽²⁾. Art. 47 ust. 1 lit. e) dyrektywy 2006/43/WE nakłada zatem na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia, by przekazywanie danych osobowych między ich właściwymi organami a właściwymi organami Chińskiej Republiki Ludowej było zgodne z wszelkimi obowiązującymi zasadami i przepisami dotyczącymi ochrony danych, a w szczególności z przepisami rozdziału V rozporządzenia (UE) 2016/679. Państwa członkowskie powinny zapewnić odpowiednie zabezpieczenia dotyczące przekazywania danych osobowych zgodnie z art. 46 rozporządzenia (UE) 2016/679. Ponadto państwa członkowskie powinny zapewnić, aby właściwe organy Chińskiej Republiki Ludowej nie ujawniały dalej danych osobowych zawartych w przekazanych dokumentach bez uprzedniej zgody właściwych organów danych państw członkowskich.
- (9) Ministerstwo Finansów i Komisja Papierów Wartościowych (CSRC) Chińskiej Republiki Ludowej są dwoma organami nadzoru publicznego, które posiadają kompetencje w zakresie dochodzeń dotyczących biegłych rewidentów i firm audytorskich na podstawie ustaw Chińskiej Republiki Ludowej: o rachunkowości, o biegłych rewidentach i o papierach wartościowych. Ministerstwo Finansów jest odpowiedzialne za wydawanie pozwoleń na działalność firm rachunkowych, egzekwowanie zasad rachunkowości, ustalanie standardów rewizji finansowej, przeprowadzanie inspekcji i dochodzeń dotyczących firm rachunkowych i biegłych rewidentów, a także zawieranie umów o współpracy regulacyjnej dotyczącej nadzoru nad zawodem biegłych rewidentów. CSRC, pod auspicjami Rady Państwa, jest odpowiedzialna za sprawowanie nadzoru nad rynkiem papierów wartościowych oraz za egzekwowanie przepisów ustawy o papierach wartościowych. Posiada ona uprawnienia do przeprowadzania inspekcji spółek notowanych na Giełdzie Papierów Wartościowych w Szanghaju lub na Giełdzie Papierów Wartościowych w Shenzhen i firm rachunkowych przeprowadzających audyty tych spółek giełdowych. Jest to organ odpowiedzialny za nadzór nad papierami wartościowymi znajdującymi się w obrocie na jednej z tych giełd i administrowanie tymi papierami. W ramach swoich obowiązków nadzorczych CSRC jest organem właściwym w sprawach współpracy międzynarodowej w odniesieniu do sektora papierów wartościowych i kontraktów terminowych. CSRC posiada uprawnienia do ustanowienia mechanizmu współpracy w zakresie nadzoru z odpowiednimi organami z innych jurysdykcji w celu transgranicznego nadzoru nad rynkami papierów wartościowych, w tym współpracy w zakresie audytu.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

- (10) Zarówno Ministerstwo Finansów, jak i CSRC wezmą udział w podpisywaniu przyszłych umów dwustronnych w sprawie przekazywania dokumentacji roboczej z badania. Ministerstwo Finansów pełni główną rolę przy zawieraniu umów z państwami członkowskimi i określa udział CSRC w negocjacjach oraz w podpisywaniu umów w zależności od zakresu i treści umów. Obecni i byli pracownicy Ministerstwa Finansów oraz CSRC są zobowiązani do zachowania poufności w odniesieniu do tajemnic państwowych, tajemnic przedsiębiorstw i tajemnic zawodowych, do których dostęp uzyskali w ramach działań nadzorczych, oraz do niewykorzystywania takich informacji w innych celach.
- (11) Na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych Chińskiej Republiki Ludowej Ministerstwo Finansów i CSRC mogą przekazywać właściwym organom państw członkowskich dokumenty równoważne dokumentom, o których mowa w art. 47 ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE, które dotyczą dochodzeń, jakie organy te mogą przeprowadzać w odniesieniu do takich biegłych rewidentów i firm audytorskich.
- (12) Na tej podstawie, biorąc również pod uwagę ekspertyzy Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Audytowego, o których mowa w art. 30 ust. 7 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 537/2014⁽³⁾, Ministerstwo Finansów i CSRC spełniają wymogi, które należy uznać za adekwatne do celów art. 47 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/43/WE.
- (13) Niniejsza decyzja nie ma wpływu na uzgodnienia dotyczące współpracy, o których mowa w art. 25 ust. 4 dyrektywy 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁴⁾.
- (14) Wszelkie wnioski dotyczące adekwatności wymogów spełnianych przez właściwe organy państwa trzeciego zgodnie z art. 47 ust. 3 akapit pierwszy dyrektywy 2006/43/WE nie przesądzają o decyzji, którą Komisja, zgodnie z art. 46 ust. 2 tej dyrektywy, może przyjąć w sprawie równoważności systemów nadzoru publicznego, zapewniania jakości oraz dochodzeń i sankcji dotyczących biegłych rewidentów i jednostek audytorskich w tym państwie trzecim.
- (15) Celem niniejszej decyzji jest ułatwienie skutecznej współpracy pomiędzy właściwymi organami państw członkowskich a właściwymi organami Chińskiej Republiki Ludowej. Jej celem jest też umożliwienie tym organom wykonywania ich funkcji w zakresie nadzoru publicznego, zewnętrznego zapewniania jakości oraz przeprowadzania dochodzeń, a jednocześnie ochrona praw zainteresowanych stron. W przypadku gdy właściwy organ podejmuje decyzję o zawarciu z właściwymi organami Chińskiej Republiki Ludowej umowy w sprawie ustaleń roboczych opartych na zasadzie wzajemności w celu umożliwienia przekazania dokumentacji roboczej z badania i innych dokumentów będących w posiadaniu biegłych rewidentów lub firm audytorskich, a także sprawozdań z inspekcji lub dochodzeń, dane państwo członkowskie jest zobowiązane do przekazania Komisji wzajemnych ustaleń roboczych uzgodnionych z tym organem, aby umożliwić Komisji ocenę, czy współpraca odbywa się zgodnie z art. 47 dyrektywy 2006/43/WE.
- (16) Ostatecznym celem współpracy w zakresie nadzoru audytowego między właściwymi organami państw członkowskich a właściwymi organami Chińskiej Republiki Ludowej jest osiągnięcie wzajemnego zaufania do systemów nadzoru obu stron oraz zwiększenie konwergencji w zakresie jakości audytu. Takie wzajemne zaufanie i zwiększona konwergencja opierałyby się na równoważności systemów nadzoru audytowego stosowanych przez Unię i Chińską Republikę Ludową. W rezultacie przekazywanie dokumentacji roboczej z badania lub innych dokumentów będących w posiadaniu biegłych rewidentów lub firm audytorskich, a także sprawozdań z inspekcji lub dochodzeń, docelowo powinno stać się wyjątkiem.
- (17) Niniejsza decyzja odzwierciedla rosnące zainteresowanie państw członkowskich dalszym rozwojem współpracy z właściwymi organami Chińskiej Republiki Ludowej w dziedzinie badań ustawowych, która miałaby ułatwić dostęp podmiotów z Unii do rynku kapitałowego Chińskiej Republiki Ludowej oraz zachęcać spółki mające siedzibę w Chińskiej Republice Ludowej do podejmowania działań na rynkach kapitałowych państw członkowskich.
- (18) Biorąc pod uwagę dotychczasowy brak praktycznego doświadczenia we współpracy w zakresie nadzoru z właściwymi organami Chińskiej Republiki Ludowej, niniejsza decyzja powinna obowiązywać przez ograniczony okres.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 537/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie szczegółowych wymogów dotyczących ustawowych badań sprawozdań finansowych jednostek interesu publicznego, uchylające decyzję Komisji 2005/909/WE (Dz.U. L 158 z 27.5.2014, s. 77).

⁽⁴⁾ Dyrektywa 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym oraz zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38).

- (19) Niezależnie od ograniczenia czasowego Komisja będzie regularnie monitorować rozwój sytuacji na rynkach, zmiany ram nadzorczych i regulacyjnych oraz skuteczność współpracy w zakresie nadzoru, uwzględniając doświadczenia zdobyte w ramach współpracy w zakresie nadzoru, również na podstawie wkładu państw członkowskich. W szczególności Komisja może dokonać specjalnego przeglądu niniejszej decyzji w każdym momencie przed końcem okresu jej obowiązywania, w przypadku gdy rozwój sytuacji powoduje konieczność ponownej oceny oświadczenia o adekwatności wydanego na mocy niniejszej decyzji. Taka ponowna ocena może prowadzić do uchylenia niniejszej decyzji.
- (20) Europejski Inspektor Ochrony Danych wydał opinię w dniu 20 maja 2019 r.
- (21) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 48 ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Ministerstwo Finansów oraz Komisja Papierów Wartościowych Chińskiej Republiki Ludowej spełniają wymogi, które uważane są za adekwatne w rozumieniu art. 47 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/43/WE do celów przekazywania dokumentacji roboczej z badania lub innych dokumentów, a także sprawozdań z inspekcji lub dochodzeń, na mocy art. 47 ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE.

Artykuł 2

Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy dokumentacja robocza z badania lub inne dokumenty będące w posiadaniu biegłych rewidentów lub firm audytorskich znajdują się w wyłącznym posiadaniu biegłego rewidenta lub firmy audytorskiej zarejestrowanych w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie rejestracji biegłego rewidenta grupy, a właściwy organ państwa członkowskiego rejestracji biegłego rewidenta grupy otrzymał wniosek o przekazanie od któregośkolwiek z organów, o których mowa w art. 1, tego rodzaju dokumentacja lub dokumenty były przekazywane właściwemu organowi, który złożył wniosek, wyłącznie pod warunkiem udzielenia wyraźnej zgody na ich przekazanie przez właściwy organ tego pierwszego państwa członkowskiego.

Artykuł 3

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 15 listopada 2019 r. do dnia 14 listopada 2024 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 listopada 2019 r.

W imieniu Komisji
Valdis DOMBROVSKIS
Wiceprzewodniczący

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylającego dyrektywę Rady 89/106/EWG

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 88 z dnia 4 kwietnia 2011 r.)

Strona 40, załącznik IV, tabela 1, kolumna druga, pozycja dotycząca grupy 32:

zamiast: „WYROBY DO USZCZELNIANIA ZŁĄCZY”,

powinno być: „SZCZELIWA DO ZŁĄCZY”.

Sprostowanie do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/934 z dnia 12 marca 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do obszarów uprawy winorośli, w przypadku których zawartość alkoholu może być zwiększona, dozwolonych praktyk enologicznych i ograniczeń mających zastosowanie do produkcji i konserwowania produktów sektora win, minimalnej zawartości alkoholu w odniesieniu do produktów ubocznych oraz ich usuwania, a także publikacji dokumentów OIV

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 149 z dnia 7 czerwca 2019 r.)

Strona 9, załącznik I część A tabela 1 pozycja 2 kolumna 2:

zamiast: „Z zastrzeżeniem warunków określonych w dokumentach 1.8 (1970), 2.4.4 (1988), 3.4.3 (1988) i 3.4.3.1 (1990) Kodeksu praktyk enologicznych OIV.”,

powinno być: „Z zastrzeżeniem warunków określonych w dokumentach 1.8 (1970), 2.2.4 (1988), 3.4.3 (1988) i 3.4.3.1 (1990) Kodeksu praktyk enologicznych OIV.”.

Strona 10, załącznik I część A tabela 1 pozycja 14 kolumna 2 zdanie czwarte:

zamiast: „Z zastrzeżeniem warunków określonych w dokumentach 2.1.3.1.3 (2010), 2.1.3.2.4 (2012), 3.1.1.4 (2010), 3.1.2.3 (2012) Kodeksu praktyk enologicznych OIV.”,

powinno być: „Z zastrzeżeniem warunków określonych w dokumentach 2.1.3.1.3 (2010), 2.1.3.2.4 (2012), 3.1.1.4 (2010), 3.1.2.4 (2012) Kodeksu praktyk enologicznych OIV.”.

Strona 16, załącznik I część A tabela 2 pozycja 5.13 kolumna 3:

zamiast: „Dokument 2.1.22 (2009); 3.2.1 (2011); 3.2.12 (2009); 3.2.1 (2009)”,

powinno być: „Dokument 2.1.22 (2009); 3.2.1 (2011); 3.2.12 (2009)”.

Strona 16, załącznik I część A tabela 2 pozycja 5.14 kolumna 3:

zamiast: „Dokument 2.1.23 (2009); 3.2.1 (2011); 3.2.13 (2009); 3.2.1 (2009)”,

powinno być: „Dokument 2.1.23 (2009); 3.2.1 (2011); 3.2.13 (2009)”.

Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1706 z dnia 10 października 2019 r. zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/325 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz przędzy o dużej wytrzymałości na rozciąganie, z poliestrów, pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 260 z dnia 11 października 2019 r.)

Strona 44, motyw 17:

zamiast: „Strony otrzymały możliwość zgłoszenia komentarzy. [Nie otrzymano żadnych uwag.]”,

powinno być: „Strony otrzymały możliwość zgłoszenia komentarzy. Nie otrzymano żadnych uwag.”.

Strona 44, art. 1:

zamiast:	„Nazwa przedsiębiorstwa	Miejscowość
	»Wuxi Solead Technology Development Co., Ltd,	Xinjian Town«”

powinno być:	„Nazwa przedsiębiorstwa	Miejscowość
	»Wuxi Solead Technology Development Co., Ltd,	Yixing City«”

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL